

Editura Casa Corpului Didactic

Prahova

Ploiești 2024

Coordonatori

Rizea Ilona

Ionescu Daniela

Mentoratul

- premise ale dezvoltării profesionale în școală

Toate drepturile asupra prezentei ediții aparțin

Editurii Casa Corpului Didactic Prahova

Ediție publicată de Editura Casa Corpului Didactic Prahova

Adresa: Ploiești, Str. Democrației, Nr. 35

Tel./Fax: 0244577338

Email: edituraccdprahova@ccdph.ro

ISBN 978-606-047-236-0

Ploiești, 2024

*Autorii își asumă întreaga
responsabilitate pentru
conținutul și forma articolelor
publicate*

Prefață

Într-o lume în care educația joacă un rol esențial în modelarea viitorului, mentoratul devine o punte vitală între cunoaștere și dezvoltarea personală și profesională. Cartea de față, "Mentoratul - premise ale dezvoltării profesionale în școală", editată de Casa Corpului Didactic Prahova, reprezintă o resursă de neprețuit pentru cadrele didactice care își doresc să exploreze și să aprofundeze arta și știința mentoratului în contextul educațional.

Această lucrare, coordonată de formatori specializați, adună laolaltă experiențe și reflecții profunde ale unor profesori dedicați, care au înțeles că rolul de mentor transcende simpla transmitere a informațiilor. A fi mentor înseamnă să inspire, să ghidezi și să modelezi caractere, să creezi un mediu educațional în care elevii nu doar să învețe, ci să se dezvolte în mod holistic, îmbrățișând schimbările și provocările societății moderne.

Cartea explorează diversele fațete ale mentoratului, de la teoriile fundamentale care definesc această practică, până la aplicarea sa concretă în școală, unde profesorii devin faruri călăuzitoare pentru elevii lor. Prin exemple practice și studii de caz, autorii ne oferă o înțelegere profundă a modului în care mentoratul poate contribui la crearea unui sistem educațional mai incluziv, mai adaptabil și, în cele din urmă, mai eficient.

Lectura acestei cărți oferă nu doar informații valoroase, ci și inspirație. Ea ne amintește de responsabilitatea pe care o avem, ca educatori, de a fi modele demne de urmat pentru tinerii care ne sunt încredințați. Fiecare pagină ne încurajează să ne asumăm cu mândrie și determinare rolul de mentori, pentru a contribui la formarea unei noi generații de oameni pregătiți să înfrunte provocările lumii contemporane.

Această lucrare este un îndemn la reflecție, la auto-perfecționare și la o reînnoită dedicație față de profesia de dascăl. Cu fiecare rând, suntem invitați să redescoperim bucuria de a învăța, de a inspira și de a forma caractere, toate acestea sub lumina călăuzitoare a mentoratului.

MENTORAT, ȘCOALĂ, EDUCAȚIE

Prof. Bratu Ionela

Școala Gimnazială Liliești, Oraș Băicoi

Orice participare la un curs de formare este, pentru mine, o oportunitate de a învăța ceva nou, de a-mi regândi strategiile didactice, de a-mi ameliora comportamentul profesional, astfel încât să mă adaptez noilor tendințe din educație, noilor generații, noilor tehnologii. Prin interacțiunea cu formatorul și ceilalți participanți, ascultând opinii și participând la dezbateri, mi se deschid noi orizonturi de înțelegere a misiunii unui profesor, îmi întăresc anumite convingeri, îmi validez anumite metode de lucru și mi se confirmă, din nou, de fiecare dată, că educatorul, învățătorul, profesorul sunt formatori de caractere, de oameni frumoși, mentori care oferă îndrumare școlară, profesională, comportamentală, precum și suport emoțional.

Profesorul- mentor îi ajută pe elevi să-și dezvolte abilitățile de învățare și pe cele sociale, să-și descopere pasiunile și să-și îmbunătățească încrederea în sine. Consider că a fi mentor pentru elevi înseamnă să le fii aproape, să îi asculți, să îi înțelegi, să nu îi judeci, să le oferi sprijin moral, afectiv, emoțional. Dincolo de profesorul care predă și formează competențe academice este omul, mentorul. Cred că nu este suficient să fii doar un bun profesionist ; trebuie să împletesc pregătirea profesională cu cea psiho-pedagogică, reactualizată, adaptată vremurilor pe care le trăim. Ce era oportun ieri este perimat azi, deoarece generațiile actuale de copii au caracteristici diferite de la o serie la alta, societatea își schimbă standardele continuu și noi, profesorii, trebuie să facem schimbările cu noi înșine, de la generație la generație, să fim proprii noștri mentori sau să ne lăsăm modelați de alți mentori, formatori cu experiență și cunoaștere profundă a tendințelor în educație. Astfel, pentru mine, ca profesor, mentoratul oferă o oportunitate de dezvoltare profesională prin schimbul de experiențe și cunoștințe, mă ajută să-mi dezvolt competențele pedagogice, să îmi îmbunătățesc competențele de predare și să mă adaptez mai ușor la cerințele profesiei.

La rândul meu încerc și mă străduiesc să fiu mentor pentru elevii mei, să creez un mediu educațional pozitiv, în care fiecare elev să se simtă valorizat și motivat să învețe, să le dau încredere în forțele proprii și să le dezvolt spiritul competitiv.

MENTORATUL, DE LA TEORIE LA PRACTICĂ

Prof. Breazu Daniela Maria

Școala Gimnazială „Nicolae Bălcescu” Ploiești

Plecând de la realități exprimate de psihologi precum Albert Bandura sau Lev Vîgotski care consideră că învățarea depășește granița educației formale din școală și se completează în mediul social prin interacțiuni umane, iată că termenul de mentor apare chiar ca o întărire a faptului că putem învăța unii de la alții, mai ales dacă acești „alții” sunt mult mai experimentați, înțelepți, cunoscători, dispuși să împărtășească din tainele profesiei lor.

Deși nu se încadrează în portretul teoretic despre mentor, țin neapărat să precizez faptul că în realitate primul și marele meu mentor a fost mama, învățătoare, acum pensionată, un om ce mi-a împărtășit zilnic experiențele trăite, picătură cu picătură. Sorbeam tot ce îmi spunea și mă visam că într-o zi voi fi și eu la catedră și voi duce profesiunea aceasta nobilă următoarei generații din familie. Mi-a transmis mama seriozitatea, munca, talentul pedagogic, pasiunea, disciplina, studiul, demnitatea, bucuriile acestei meserii, iar răsplata acestor virtuți o vedeam în respectul, iubirea și prețuirea foștilor ei elevi. De-a lungul anilor mei de școală, am descoperit profesori care au contribuit mult la devenirea mea profesională, dar niciunul nu a fost mai presus decât mama. Am admirat calități excepționale la dâșii și am încercat să mi le împrumpez și să le adaptez la propria mea personalitate și cunoaștere.

Sigur că mentor este profesorul care te ghidează în primii ani de carieră, dar eu nu am avut parte de asta, și, deși este reglementat statutul de mentor, nu este pus în aplicare nici azi. Un mentor consider că este extrem de benefic pentru fiecare cadru didactic debutant, întrucât începutul este ca o avalanșă ce este aproape să te închidă sub zăpadă; mentorul oferă suport, încredere, stabilitate, mai multă siguranță, soluții, ghidaj, recomandări, toate fiind extrem de prețioase pentru a fi adăugate la entuziasmul și bucuria unui dascăl începător.

Voi trece în revistă câteva considerente teoretice despre noțiunea și conceptul de MENTOR.

- *„un ajutor voluntar pe care îl oferă o persoană altei persoane cu scopul de a-i asigura tranziția firească a experienței vieții profesionale, intelectuale și personale”* (Centrul European de Mentorat);
- *“o relație afectivă, care asigură interacțiunea reală dintre două persoane în cauză”* (R. Houde); relație umană intensă dintre o persoană mai experimentată care susține, ghidează și învață o persoană mai tânără (neexperimentată);

- *o relație umană, dinamică, și reciprocă între un adult/ mentor și un protejat/discipol, cu scopul de a-și promova și dezvolta cariera. Pentru protejat obiectivul constă în desăvârșirea identității profesionale prin trecerea din statutul de ucenic la cel profesionist autonom. Pentru mentor, mentoratul este un vehicul pentru a-și actualiza generatorul, aflat în stagnare și producerea energiei creative pentru a avea grijă de cineva mai tânăr” (C. Healy & A. Welchert)*
- *„o activitate de ucenicie în care mentorul investește cunoștințele, competențele și experiența sa pentru beneficiul discipolului său în realizarea propriilor obiective. Condiția de reușită a unui asemenea tip de relație este axarea pe principii ce vizează **interacționarea** de durată și eficientă între indivizi ” (M. Galbraith & N. Cohen);*
- • Mentoratul este un proces în care normele, valorile, limbajul și comportamentul social sunt transferate de la o persoană către alta. (Aryee,1996)
- • Mentoratul este „o relație dinamică între o persoană care dorește să învețe și alta dornică s-o ajute și s-o ghideze”. (Newby și Corner, 1997)
- • „Un mentor poate fi definit ca un supervisor de încredere și cu experiență sau sfătuitor, care prin consimțământ mutual își asumă un interes activ în dezvoltarea și educarea unui individ tânăr și cu mai puțină experiență.” (Atkinson, 1994)

ROLURI ALE MENTORULUI

Adrienne H. Geiger-duMond & Susan K. Boyle distig următoarele roluri ale mentorului:

1. Comunicator

- încurajează schimbul reciproc de informație;
- ascultă părerile angajatului, referitoare la carieră și încearcă să răspundă adecvat întrebărilor acestuia;
- stabilește un mediu deschis de interacțiune.

2. Consilier

- lucrează împreună cu angajatul pentru a găsi și înțelege care sunt abilitățile necesare drumului pe care acesta și l-a ales, care sunt valorile, interesele;
- ajută angajatul să evalueze oportunitățile în carieră, obstacolele ce pot apărea și să ia măsuri pentru evitarea lor;
- recomandă strategii adecvate pentru dezvoltarea carierei;

- ajută angajatul să planifice strategii de atingere a scopurilor personale;
- comunică progresul;
- recomandă oportunități de formare benefice angajatului;
- revizuieste în mod regulat planul de dezvoltare al angajatului.

3. Coach – antrenor

- ajută la clarificarea scopurilor legate de performanță și a nevoilor de dezvoltare;
- îl învață pe angajat diverse abilități manageriale și tehnice;
- îi arată angajatului ce comportamente trebuie îmbunătățite;
- clarifică și comunică scopurile și obiectivele organizației;
- devine un model profesional – conduce prin puterea exemplului.

4. Broker

- dezvoltă rețeaua de cunoștințe și contacte a angajatului;
- aduce laolaltă diferiți angajați care se pot ajuta reciproc.

5. Agent de referință

- identifică resursele ce îl pot ajuta pe angajat într-o anumită problemă;
- urmărește activitățile protejatului pentru a vedea dacă resursele recomandate au fost folosite.

6. Mediator

- intervine în numele angajatului, față de șefii de la vârful organizației, pentru a evidenția anumite probleme și eventuale soluții;
- îl trimite pe angajat să participe la activități importante în interiorul sau în afara organizației.

TRĂSĂTURI ALE PARTENERIATULUI

MENTOR – ANGAJAT

Relația de mentorat este o **relație de parteneriat**, iar trăsăturile definitorii ale acestuia sunt:

- **echilibrul:** un parteneriat educațional este o înțelegere echilibrată, bazată pe interdependență, interes și respect reciproc. Mentorii instruiesc cu franchețe și deschidere. Partenerii își recunosc deosebirile respectând, în același timp, obiectivele și necesitățile comune;

- **adevărul:** comunicarea este autentică, pură, caracterizată de cel mai înalt grad de moralitate și integritate. Învățarea începe cu sinceritatea și lipsa de ipocrizie a mentorului;
- **încrederea:** un parteneriat bazat pe încredere este unul în care greșeala e acceptată ca pas necesar în parcurgerea drumului de la novice la maestru;

Relația de mentorat este o relație de parteneriat, iar trăsăturile definitorii ale acestuia sunt:

- **bunăstarea:** marii traineri iubesc învățătura și sunt cei mai fericiți atunci când sunt în preajma ei. La fel cum mentorul dăruiește, protejatul împărtășește, iar relația începe să fie caracterizată de bunăstare;
- **pasiunea:** marile parteneriate mentor-protejat sunt pline de pasiune: ele sunt ghidate de mentori cu sentimente profunde și cu dorința de a le comunica. Mentorilor nu le place doar procesul învățării, ci și ceea ce protejatul poate deveni – și demonstrează acest devotament cu prisosință;
- **curajul:** preambulul învățăturii este riscant, e bunăvoința de a face un pas șovăitor fără a beneficia de siguranță.

ETAPELE PROCESULUI DE MENTORAT

Etapa 1: Crearea unei legături de încredere, implicând:

- Cunoașterea și crearea unei relații de comunicare;
- Identificarea și înțelegerea diferențelor;
- Planificarea primelor întâlniri.

Etapa 2: Explorarea posibilităților, constând în:

- Definirea obiectivelor acțiunii;
- Alegerea activităților sau a temelor întâlnirilor de mentorat

Etapa 3: Constatarea limitelor prin:

- Cunoașterea propriilor limite;
- Reactualizarea angajamentelor;
- Căutarea unui sprijin extern, consultarea altor colegi.

Etapa 4: Sfârșitul ciclului mentorat și începutul altui ciclu, ceea ce vizează:

- Valorificarea rezultatelor;
- Stabilirea impactului mentoratului în viața profesională;

- Continuarea sau încheierea relației de mentorat.

Nobil și extrem de util este un mentor în viața unui profesor novice, ar aduce un plus valoare învățământului românesc, în special și societății, în general, ar fi un factor de progres și de normalitate, ar crește rapid adaptarea și profesionalismul celor mentorați, iar câștigul cel mai mare îl va avea elevul. Nu este suficientă practica pedagogică și nici studiile de specialitate făcute în medii academice; adevărata școală este munca efectivă la catedră, dublată de prezența unui mentor iscusit. Pare că lipsesc câteva piese din marele puzzle numit sistemul de învățământ românesc, una dintre piese fiind exact MENTORATUL.

Bibliografie

Safta, C. (n.d.). *Curs Mentorat*. Universitatea Petrol-Gaze, Ploiești.

Popa, M. (n.d.). *Mentoratul educațional între teorie și practică*. Retrieved from <http://maria-popamaria.blogspot.ro/2012/05/mentorat-educational.html>.

Grigore, M., & Drujescu, M. C. (n.d.). *Mentoratul didactic - context facilitator și modalitate de sprijin pentru cariera didactică*. Retrieved from <http://www.isj.gl.edu.ro/html/INSPECTOR/MATE/2023/Mentoratul%20didactic.pdf>.

Rolul mentorului

NAMOLOVAN ROXANA MARIA

Școala gimnazială „Sfânta Vineri”, Ploiești

În tumultul vieții, mentorul este farul călăuzitor care luminează drumul unui căutător prin noaptea întunecată a incertitudinilor. Încarnând înțelepciunea și experiența, mentorul își asumă rolul unui arhitect tăcut, modelând visurile și aspirațiile discipolului său asemenea unui sculptor care transformă piatra brută într-o capodoperă.

Așa cum un grădinar priceput își îngrijește cu atenție plantele, oferindu-le exact ce au nevoie pentru a crește viguroase, mentorul hrănește mintea și spiritul elevului său cu cunoștințe, sfaturi și încurajări. Fiecare lecție împărtășită este o sămânță de lumină, care va înflori în timp, dezvăluind frumusețea și potențialul ascuns al discipolului. Dascălul știe că adevărata măreție se află nu la vârful muntelui, ci în curajul și perseverența de a continua ascensiunea, indiferent de greutate.

Relația dintre mentor și discipol este precum dansul armonios al vântului și al mării. Vântul, cu suflarea sa puternică și constantă, împinge valurile înainte, dându-le direcție și energie. La fel, călăuzitorul insuflă încredere și motivare în inima discipolului, ajutându-l să navigheze prin apele tumultuoase ale vieții.

În rolul său de învățător, mentorul este o bibliotecă vie, plină de povești, lecții și sfaturi prețioase. Fiecare conversație este o fereastră deschisă către un univers vast de cunoștințe și perspective. În această bibliotecă, cel îndrumat găsește răspunsuri la întrebările sale cele mai profunde, descoperind în același timp frumusețea și complexitatea vieții.

Mentorul este și un artist, care pictează pe pânza vieții unui om, folosind culorile curajului, înțelepciunii și compasiunii. Fiecare sfat este un strop de culoare, fiecare încurajare un contur al unei opere de artă în devenire. În mâinile sale, învățacelul devine o operă de artă vie, plină de nuanțe și profunzime.

Așadar, CE este un mentor? Pe lângă toate cele spuse, el reprezintă o oglindă ce reflecta cele mai ascunse calități ale ucenicului, iar prin privirea sa clara și obiectiva își descopera adevărata valoare și putere.

Portretul unui bun mentor

prof. înv. Primar Chiru Georgiana Alina

Scoala Gimnazială Liliești Băicoi

Mentoratul este o relație de învățare, care descrie conexiunea dintre un profesor debutant, numit discipol/ protejat sau mentor care primește sprijin de la un alt profesor, cu o experiență vastă, numit mentor. Acesta îl ajută pe debutant să se dezvolte, să-și dezvolte încrederea în sine, să devină independent, autonom și matur.

Relația de mentorat trebuie să fie calitativ superioară și trebuie să se bazeze pe profesionalism, încredere, respect, deschidere și onestitate. Ca procesul de învățare să aibă loc, între mentor și învățacel este necesar să se formeze o legătură puternică, în care ambele părți să se simtă confortabil. Calitatea cea mai de preț a profesorului mentor constă în dăruirea cu care împărtășește unui debutant experiența sa, oferind acestuia un model de conduită și sprijin în tot ceea ce înseamnă proiectare, predare și evaluare.

Un bun mentor comunică ușor cu cei din jur, dezvoltând relații pozitive, este optimist, activ și încrezător în propriile forțe, nu se descurajează când eșuează, își exprimă propriile

opinii, nu are complexe și nici prejudecăți față de ceilalți, nu crede despre sine că este atotștiutor, acceptă cu ușurință valorile altora, fără a renunța la propriile valori, dar și schimbările, fiind dispus să învețe lucruri noi, oferă feedback clar, constructiv și sensibil, folosind o gamă largă de stiluri, demonstrează o înțelegere profundă și sensibilă față de rolurile și de responsabilitățile ce revin.

Exemplul personal oferit de către mentor, profesorului debutant are un impact mult mai puternic decât orice carte de pedagogie sau metodică ori plan de lecție atent întocmit.

De la lucrurile cele mai simple: ajungerea la timp la oră și respectarea pauzelor elevilor, strigarea catalogului clasei, verificarea temei, asigurarea climatului optim necesar efortului intelectual și până la cele mai complexe: elaborarea planificărilor anuale, calendaristice și pe unități de învățare, elaborarea și interpretarea testelor inițiale sau ale testelor sumative, întocmirea planurilor de lecție, folosirea la clasă a noilor tehnologii, identificarea strategiilor corecte pentru optimizarea procesului instructiv-educativ în funcție de personalitatea fiecărui elev în parte și a colectivului clasei, identificarea nevoilor individuale de evoluție intelectuală, morală și spirituală în rândul elevilor și propunerea unui set de activități extrașcolare adecvate împlinirii acestor nevoi, identificarea corectă a acelor cursuri de pregătire profesională care oferă oportunități reale de dezvoltare a carierei.

Totuși nu există o rețetă ideală care să asigure perfecțiunea în relația dintre mentor și profesorul stagiar. Un adevărat mentor găsește valoare în fiecare elev, pentru că școala de azi și de mâine are nevoie de oameni punctuali, creativi, perseverenți, corecți, loiali, determinați, ingenioși, muncitori.

Profesorul mentor

Prof. înv. preșc. Cîrstea Luiza

Grădinița cu PP Nr 32 Ploiești

Din punctul meu de vedere, profesorul mentor este cel care inspiră, îndrumă, corectează și duce mai departe activitatea până la îndeplinirea obiectivelor propuse. El trebuie să aibă o foarte buna pregătire profesională și socială, care se reflectă atât în portofoliul personal, în relațiile colegiale, dar mai ales în feedbackul elevilor săi. Printre calitățile lui se enumeră: flexibilitatea, sociabilitatea, abilități de comunicare și competențe de înțelegere a naturii umane, să reușească să se muleze pe un spectru larg de solicitări, să prezinte o atitudine pozitivă față de sine, școală, elevi, și să participe cu implicare și dedicare la activitățile din jur.

Statul de mentor al unui profesor îndeplinește anumite criterii:

- ✓ o bună pregătire profesională prin preocuparea permanentă de se perfecționa în cadrul cursurilor de formare profesională, a obținerii gradelor didactice, a participării la diverse conferințe, mese rotunde, webinarii care aduc un plus de valoare cunoștințelor sale;
- ✓ publicarea și împărtășirea unor articole și materiale personale de specialitate;
- ✓ să aibă calitatea unui bun lider, reușind să coordoneze activitățile;
- ✓ să se adapteze cu ușurință situațiilor specifice;
- ✓ să manifeste rezistență, abilitate în rezolvarea situațiilor conflictuale;
- ✓ să-și propună obiective realiste care să încurajeze evoluția;
- ✓ să comunice asertiv cu debutantul și să dețină capacitatea de persuasiune
- ✓ să dețină un set de instrumente care să-l ajute în coordonarea relațiilor cu ceilalți;
- ✓ să aibă un limbaj pedagogic și o abordare fină asupra situațiilor cu care se confruntă;
- ✓ să accepte schimbările și să fie capabil să învețe pentru a îndepărta anumite lacune;
- ✓ să dea sfaturi esențiale pentru dezvoltarea carierei acestuia;
- ✓ să ofere un feedback constructiv, pozitiv și încurajator;
- ✓ să încurajeze învățarea continuă;
- ✓ să dețină cunoștințe de psihologie, reușind să se adapteze în diferite relații umane;
- ✓ în relațiile cu un profesor debutant, să îl ajute cu îndrumări, dar să îl lase să își manifeste propriul stil în abordarea actului educativ;
- ✓ să dețină toate informațiile din ROFUIP, RAI și PAD din unitatea sa;
- ✓ să dețină informațiile și resursele potrivite pentru a le preda unui debutant, începător, persoană mentorată;
- ✓ să dețină atribute precum optimismul, ambiția, încrederea, asumarea, empatia.

În relația cu un profesor debutant, trebuie să îi ofere acestuia direcție și susținere prin puterea exemplului, implicând punctualitate, participare la cursuri de formare, calm, respectarea programului unității, dar și afișarea unui stil didactic corect, cu cele mai bune rezultate atât teoretice, cât și practice.

În cariera mea didactică am îndeplinit calitatea de mentor pentru colegile mele debutante. Prin susținere, îndrumare și o comunicare eficientă, pe lângă deținerea unui set de abilități și competențe care să îmi contureze profilul unui profesor mentor, am condus relația noastră către un drum plin de succes.

În cadrul stagiilor de practică ale studenților sau elevilor unui liceu cu profil pedagogic, profesorul mentor trebuie să cunoască foarte bine Ordinul ministrului cu privire la aprobarea

componentei rețelei naționale a școlilor de aplicație pentru anul școlar, dar și privind aprobarea Regulamentului-cadru pentru organizarea și funcționarea învățământului pedagogic în sistemul de învățământ preuniversitar. Pe lângă componenta cognitivă, cea afectivă are o importanță la fel de mare în încheierea relațiilor cu elevele sau studentele practicante.

În calitate de profesor coordonator pentru practica pedagogică în unitatea în care funcționez, observ influența nemărginită a profesorului mentor asupra conduitei și implicării elevelor în cadrul activităților observative sau demonstrative de la clasa mea. Motivația lor și angajarea în diversele acțiuni premergătoare carierei lor de profesor este foarte mult influențată de intervenția profesorului mentor.

Prin urmare, profesorul mentor trebuie să interiorizeze și să afișeze cea mai bună versiune a sa și să conștientizeze că oferă un model de urmat pentru profesorul debutant, dar și pentru elevele practicante. Relațiile pozitive cu sine, dar și cu ceilalți profesori și cu elevii săi reprezintă direcții demne de urmat în cariera didactică.

MENTORUL - Deschizătorul de drumuri

Constantinoiu Elena Verona

Școala Gimnazială Liliеști, Băicoi

Cuvântul mentor mă duce cu gândul la un bătrân învățat care îndrumă un novice, un discipol pe drumul cunoașterii. Majoritatea oamenilor de valoare, fiecare în domeniul său, au fost mentori prețioși pentru alții sau au avut, la rândul lor, mentori: Aristotel i-a fost mentor lui Alexandru cel Mare, Socrate - lui Platon, Arhimede - lui Galileo Galilei etc.

Mentoratul este o relație reciproc agreabilă care este susținută în timp și menită să promoveze dezvoltarea educațională și profesională a discipolului (Brandt, 1987).

O altă definiție a mentoratului este dată de Ezechil (2013): „activitate ce pune în evidență stabilirea unei relații între un expert și un novice/începător/debutant. Cel dintâi, mentorul, se oferă în primul pe sine ca resursă de formare. El devine un model de profesionist, demn de urmat, care creează condiții de învățare profesională integrată în contextul adecvat”.

Conform Nomenclatorului de coduri (COR) compatibile ISCO 08 „mentorul este profesorul de specialitate dintr-o școală sau liceu care are responsabilitatea de a conduce și

coordona practica pedagogică a studenților/elevilor, prin intermediul căreia aceștia aplică noțiunile și cunoștințele de metodică dobândite și învață să predea.

Nu există o definiție universal acceptată a mentorului și mentoratului. Mentor înseamnă: „în sens larg, o persoană care ajută pe cineva să se dezvolte prin învățare; în sens restrâns, un profesionist care lucrează cu o persoană, cu un grup sau cu o organizație pentru dezvoltarea personală sau organizațională.

Prin urmare, consider că mentorul este acea persoana care este un model de comportament și oferă îndrumare, sprijin și încurajare pe tot parcursul formării învățăcelului cu scopul de aș atinge obiectivele educaționale, personale și sociale.

PORTRET DE DASCĂL – MENTOR ÎN EDUCAȚIE

Profesor învățământ preșcolar, Coțoapă Cristina-Mirela

ȘCOALA GIMNAZIALA, SAT CIORANII DE SUS- GRĂDINIȚA CU PROGRAM NORMAL-structură

Înainte a defini calitatea unui dascăl de a fi mentor în educație, aș vrea să pornesc cumva de la întrebarea „De ce mentor?”. Ce mă definește/mă recomandă pe mine, cadrul didactic ca să fiu mentor?

Oare fac față provocărilor? Oare sunt suficient de pregătit pentru a fi mentor? De ce îmi doresc această responsabilitate: pentru faimă, pentru a fi „cineva” în societate, pentru a fi de ajutor semenilor (învățăceilor) care au nevoie de sprijinul meu; sunt suficient de pregătit/ă pentru aceasta? Îmi doresc să împărtășesc oare cu adevărat cunoștințele mele și experiența mea celor care au nevoie? Cât din timpul meu îl voi oferi cu dragoste și răbdare? Sunt sau îmi doresc să fiu un model pentru cei de lângă mine?

Dacă mi-am definit foarte clar în minte care este scopul și acesta aduce în prim plan aspectul legat de capacitatea și dragostea mea de a ajuta pe cei care au nevoie, atunci, da, cu siguranță sunt pe un drum bun și pot deschide drumul altora.

Cadrul didactic este o flacără vie care permanent arde spre a lumina drumul altora.

Cadrul didactic-mentor este acea persoană, foarte bine pregătită din punct de vedere formativ-informativ, cu o cultură generală vastă, cu o metodică foarte bine pusă la punct, cu o

capacitate de a se adapta rapid la orice tip de provocare venită din partea învățăceilor, dar și cu mult altruism.

Blând, dar în același timp autoritar, deschis spre dezvoltarea profesională, dar și creativ, zâmbitor și amabil, mentorul aduce aproape de el pe studenții care sunt la început de drum în cariera lor profesională.

În calitate de profesor coordonator de practică pedagogică, având o vechime la catedră de 27 ani și gradul I, întotdeauna m-am pus în locul studentului venit în unitate, la grupa mea. Am încercat să îmi reamintesc cum eram și eu la început, novice în ale predării, cu emoții, cu temeri, dar și cu nesiguranțele mele de atunci, deși am absolvit Liceul Pedagogic și ar fi trebuit să nu mă tem. Totuși, dorința mea permanentă de a face totul perfect, de a nu greși, mă determinau să fiu atentă cu toate: ținuta în fața copiilor, limbajul, comunicarea, apropierea față de aceștia, proiectarea activităților, respectarea metodologiei, relaționarea cu oamenii din jur, cu părinții sau ai mei colegi etc.

Același criterii le aplic și acum. Întâi de toate întreb ce așteptări au de la profesia pe care și-au ales-o, care este viziunea lor.

Apoi trecem la aspecte concrete: le îndrum atenția studenților practicanți spre ținuta decentă pe care să o aibă în fața copiilor (eu fiind profesor învățământ preșcolar). Noi, în calitate de cadre didactice, suntem în primul rând modelul vizual al copiilor. De asemenea, am pus accent pe ținuta morală, pe deontologia profesională pe care am explicat-o elevelor studente practicante.

După ce am lămurit foarte bine acestea, am trecut la pasul următor, și anume relația cadru didactic-copil bazată pe principii, valori, atitudini.

Și, desigur, am abordat aspectele ce țin concret de actul educațional.

Cu multă deschidere am prezentat de fiecare dată noilor practicieni sala de grupă (amenajare, materiale didactice), programul zilnic al actului educațional (orarul cu activitățile desfășurate pe domenii experiențiale, rutinele, tranzițiile, jocurile recreative). I-am introdus apoi în structura zilei în care au venit la practica pedagogică prin activități susținute model.

Înainte de fiecare activitate cadrul didactic mentor trebuie să prezinte studenților ce activitate se desfășoară, ce trebuie să urmărescă și ei ca oaspeți, care este firul logic al activității, practic, toate etapele unei lecții.

La finalul activității prezentate, mentorul este dator să facă un scurt rezumat la ceea ce a realizat, apoi să îi învețe pe studenți să formuleze întrebări.

De multe ori se întâmplă ca atunci când îi întreb dacă au înțeles, aceștia să spună că da. Iar dacă le cer să explice ce anume au înțeles sau îi cercetez cu întrebări, să constat că nu reușesc să o facă.

Dacă studentul înțelege de la început actul educațional la care asistă, el va fi capabil și să adreseze întrebări, pentru că are foarte bine clarificate în minte lucrurile. Și aici va fi meritul și al mentorului. Practicantul va iniția dezbateri pe ceea ce a văzut, va simți nevoia să întrebe de ce un anumit lucru s-a derulat într-un anumit fel, va ști să urmărească etapele activității și îndeplinirea obiectivelor.

Mentorul trebuie să fie într-o continuă formare, „life-long-learning”, descoperire și autodescoperire, creare, inovare, dezvoltare. Astfel, el se poate adapta ușor la orice provocare, element de noutate sau elemente surpriză, găsind soluții la probleme, fiind stăpân pe situație, lucrând totdeauna cu plăcere.

Cadrul didactic mentor este capabil să managerieze actul educațional în mod sublim, el poate face dovada că este și lider, este recunoscut în unitatea sa pentru capacitățile sale profesionale, pentru implicare, dedicare, muncă și devotament atât profesiei, cât și colectivului de cadre didactice din care face parte. Este omul la care colegii, mai ales cei noi, fără prea multă experiență, dar și cei cu experiență, apelează pentru sfaturi, idei metodice, practice, sprijin, se sfătuiesc pe diferite probleme.

Mentorul se implică în proiecte, inițiază și dezvoltă programe, poate fi autor de manuale școlare sau alte cărți în domeniul specialității (abordări metodice, pedagogice, psihologice, practice etc), cunoaște foarte bine documentele școlare, legi, alte documente oficiale din domeniu. El recomandă tinerilor studenți ce trebuie să aibă în portofoliul personal pentru desăvârșirea instruirii.

Pe un cadru didactic-mentor îl poți simți de la primele cuvinte, din abordările sale la nivelul comisiei din care face parte sau la nivelul consiliilor profesionale, al cercurilor pedagogice.

Competența mentorului se observă în cunoștințele și priceperile pe care le are în domeniul disciplinei predate, în toată activitatea sa instructiv-educativă, în faptul că studenții practicanți îl caută, pentru că au aflat despre deschiderea sa, despre bucuria sa de a împărtăși cunoștințele, dar mai ales, despre capacitatea sa de a se face înțeles.

Când învățăcelul pleacă de la întâlnirea cu mentorul cu o schimbare minunată în interiorul său, atunci da, mentorul și-a făcut bine treaba, are cu adevărat calități metodice, psihologice, pedagogice, umane, cu alte cuvinte.

A.de St. Exupery spunea: „Trebuie să pacifici, să cultivi și să șlefuiști” („Citadela”). Da, să cultivăm și să șlefuiim mințile învățăceilor, în așa fel încât, dacă e posibil, ucenicul să își depășească maestrul.

Studentul, când vine pentru ajutor și sprijin, el vine pentru că are nevoie, iar mentorul este acolo, pentru el, ca să îl ajute, nu ca să îl judece.

În toată cariera mea profesională m-am ghidat după vorbele acestea ale lui A.de St. Exupery. Despre cât am reușit, sper să vorbească foștii studenți practicanți, în prezent cadre didactice:

„Prieten este înainte de toate cel care nu te judeca...este acela care deschide usa sa pribeagului, cu cârja sa, cu bastonul său lăsat într-un colț, și nu-i cere să danseze pentru a-i judeca dansul. Iar dacă pribeagul povestește despre primăvara de afară, prietenul este acela care primește în el primăvara. Iar prietenul pe care, mulțumită cerului, îl întâlnesc în lăcașul sfânt este acela care întoarce către mine același obraz ca și al meu, luminat de aceeași credință, căci atunci unitatea este făcută, chiar dacă el e negustor, iar eu oștean, sau el grădinar, iar eu marinar în larg[...] Prietenul tău este făcut pentru a te primi. Domnul, atunci când intri în lăcașul Său nu te judecă, ci te primește.”(A. St.Ex „Citadela”).

Prietenul din text este, în viziunea mea, mentorul adevărat, sprijinul de care are nevoie un învățăcel.

Rolul profesorului mentor în școală

Înv. Dumitrică Doina

Liceul Tehnologic Mecanic, Municipiul Câmpina

Consider că drumul spre ținte înalte nu se poate parcurge de unul singur. Un proverb chinezesc spune: „În spatele unui om capabil se află întotdeauna alți oameni capabili”. Într-adevăr, în ascensiunea noastră profesională este necesar să avem o persoană care să ne conducă și să ne sfătuiască pas cu pas. Această persoană este mentorul.

Profesorii nu sunt doar oameni care transmit informații; ei sunt, de asemenea, mentori și modele de inspirație pentru elevii lor. Profesorii trebuie să-și redefină și să-și adapteze

rolurile pentru a răspunde cerințelor și provocărilor contemporane, având în vedere schimbările rapide și progresele tehnologice din societatea noastră.

Rolul de facilitator al învățării este printre cele mai importante atribute ale unui profesor. În zilele noastre, în vremurile în care toată lumea poate accesa informații, profesorii nu mai sunt doar oameni care transmit informații, ci sunt și oameni care te ajută să înveți. Ei trebuie să încurajeze curiozitatea, să încurajeze gândirea critică și să-i învețe pe elevi să gândească.

Adaptabilitatea la schimbare este o parte esențială a muncii profesorilor. Metodele educaționale trebuie să se adapteze la evoluțiile rapide ale tehnologiei. Pentru a face față provocărilor din zilele noastre, profesorii trebuie să fie receptivi la noi tehnologii și abordări educaționale inventive. Într-un proces de învățare, utilizarea tehnologiei poate îmbunătăți accesul la informații și poate face învățarea mai interesantă și captivantă.

Dezvoltarea personală a elevilor este o componentă esențială a rolului profesorului în școala modernă. Profesorii nu trebuie să fie doar dascăli; ei trebuie să fie și ghizi care îi ajută pe elevi să-și descopere pasiunile, să-și dezvolte abilitățile și să-și maximizeze potențialul.

Profesorii pot crea un mediu educațional adaptat nevoilor fiecărui elev folosind metode de învățare personalizate. Pentru a forma oameni pregătiți să facă față provocărilor societății contemporane, este esențial să se cultive capacitatea de a gândi critic, de a fi creativ și de a fi autonom. Din acest punct de vedere, rolul de mentor și model este o funcție semnificativă a profesorului. Profesorii sunt adesea exemple de profesionism și comportament pentru elevi. Ei pot inspira și motiva elevii să exceleze și să dezvolte calități precum responsabilitatea, respectul și empatia prin comportamentul lor. Dezvoltarea emoțională și socială a elevilor depinde de relația dintre profesor și elev. Profesorii trebuie să fie capabili să adapteze metodele lor de predare pentru a se potrivi diversității elevilor lor și să ofere sprijin suplimentar acolo unde este necesar. Succesul academic al oricărei persoane poate fi îmbunătățit folosind o abordare de învățare personalizată.

Profesorii joacă un rol vital și în încurajarea toleranței și a înțelegerii interculturale în societatea modernă, unde diversitatea devine din ce în ce mai evidentă. Ei au

responsabilitatea de a încuraja respectul pentru diferențele culturale, sociale și financiare și de a crea un mediu în care fiecare elev se simte acceptat și apreciat.

Dezvoltarea cunoștințelor academice este la fel de importantă ca dezvoltarea competențelor sociale și emoționale. Profesorii pot pregăti elevii pentru provocările din viața de zi cu zi și pentru viitorul profesional, îmbunătățind abilitățile lor de comunicare, rezolvare a problemelor și colaborare.

Adaptarea la tehnologie este o sarcină semnificativă pentru profesori în școlile moderne. În lumea modernă a tehnologiei, este imperios necesar ca profesorii să nu ignore modul în care tehnologia influențează procesul educațional. Tehnologia poate schimba învățarea, făcând-o mai atractivă și mai relevantă pentru elevi. Familiarizarea profesorilor cu noile tehnologii este esențială pentru a le folosi în mod creativ pentru a sprijini procesul de învățare. Tehnologia oferă o gamă largă de opțiuni pentru a spori interesul și implicarea elevilor în învățare, de la platforme online și jocuri educaționale, până la simulări virtuale.

O altă caracteristică esențială a rolului profesorului în școala modernă este inovația în procesul educațional. Profesorii trebuie să fie receptivi la schimbare și să accepte metode noi pentru a spori curiozitatea și imaginația elevilor. Învățarea activă, cum ar fi învățarea bazată pe proiecte sau utilizarea jocurilor didactice, are potențialul de a transforma sala de clasă într-un mediu dinamic și captivant. Inovația nu se referă doar la tehnologie. Se referă și la metode educaționale și metode de evaluare care se potrivesc nevoilor și circumstanțelor actuale ale elevilor.

Pe lângă acestea, mentorul este un model de comportament în societate, cel care prin stilul său unic, cu o aleasă stăpânire de sine, știind să-și aleagă cuvintele astfel încât să nu deranjeze, dar să facă observații pertinente, fără a jigni sau umili, fiind mereu deschis în îndrumarea elevilor.

Oamenii sunt imprevizibili și subiectivi, așa că nu putem spune că există o relație perfectă între mentor-elevi-părinți, dar ca aspiranți ai statutului de profesor mentor, noi trebuie să fim deschiși spre comunicare, sinceri atât cu noi înșine, cât și cu cel pe care trebuie să îl ghidăm și înțelegători în ceea ce privește defectele umane, emoțiile începutului și entuziasmul care pălește atunci când se lovește de obstacole.

În concluzie, rolul profesorului în școala modernă este complex și esențial pentru dezvoltarea armonioasă a elevilor. Acest rol într-o lume în continuă schimbare necesită adaptabilitate, inovație și capacitatea de a răspunde nevoilor individuale ale elevilor. Profesorii contribuie în mod semnificativ la formarea viitoarei generații și la construirea unei societăți mai bune și mai echitabile prin modelarea caracterului și dezvoltarea abilităților sociale și emoționale.

Bibliografie

Hattie, J. (2012). *Visible Learning for Teachers: Maximizing Impact on Learning*. Routledge.

Jensen, E. (2005). *Teaching with the Brain in Mind*. Association for Supervision and Curriculum Development.

Robinson, K. (2015). *Creative Schools: The Grassroots Revolution That's Transforming Education*. Penguin Books.

Wagner, T. (2008). *The Global Achievement Gap: Why Even Our Best Schools Don't Teach the New Survival Skills Our Children Need—and What We Can Do About It*. Basic Books.

„Educația părinților în avantajul elevilor”

FLOREA CRISTINA

Școala: Școala Gimnazială, Comuna Bătrâni

Colaborarea familiei cu școala poate fi interpretată ca un termen ce include toate tipurile de interacțiuni: schimb de informații, educația părinților, voluntariat și participarea părinților și a profesorilor în procesul de educație (Bazyk & Ananthi, 2019). Colaborarea familiei cu școala și invers devine o problemă a învățământului românesc, deoarece „suferă de lipsa unui mecanism mai clar de responsabilizare a părinților pentru rezultatele copiilor lor” (Marin, 2017, p. 34). Astfel, în vederea obținerii unor performanțe a elevilor, dar și a unei dezvoltări armonioase, atât părinții, dar și profesorii trebuie să înțeleagă rolul lor în colaborarea activă și directă dintre școală și familie; profesorii și

părinții trebuie să colaboreze bazându-se pe încredere și respect reciproc. Cercetările au demonstrat că părinții sunt, de cele mai multe ori, cei care nu înțeleg că ei contribuie direct la succesul/insuccesul elevilor, în aceeași măsură cu profesorii. De aceea, ei „sunt obligați să asigure realizarea obiectivelor educaționale” (Marin, 2017, p. 34). Astfel, când familia și școala colaborează contribuie la asigurarea succesului copiilor în școală și în viață. Studiile au demonstrat că prin colaborarea dintre cei doi parteneri ai educației se îmbunătățește (Călineci & Țibu, 2013, p. 5):

- Performanța școlară a acestora;
- Prezența elevilor la orele desfășurate în școală;
- Relația elevilor cu familia;
- Implicarea elevilor în activitățile școlare, prin oferirea unui model;
- Abilitățile sociale.

Totodată, un părinte „educat” îl motivează pe elev „să obțină rezultate mai bune la școală și să înregistreze rate de promovabilitate mai mari” (Călineci & Țibu, 2013). Nu numai părinții trebuie să își asume responsabilitatea în colaborarea cu profesorul, ci și școala care „trebuie să accepte importanța participării și colaborării părinților la educația copiilor și necesitatea unei relații cordiale între profesor și părinți, astfel încât profesorii să își poată îndeplini funcția în mod eficient și complet” (Moisa, 2019).

În educarea părinților, este important ca profesorii să dobândească abilitatea de a construi o relație bazată pe încredere, deschidere și căldură. Încrederea dintre părinte și profesor este identificată de Hedegaard (2005) ca o condiție necesară pentru ca fiecare copil să se dezvolte în diferite contexte care implică atât școala, dar și familia. Totodată, cadrele didactice trebuie să manifeste dorință pentru comunicarea individuală, cu fiecare părinte al elevilor. Astfel, stabilirea unor conexiuni între cadrele didactice și familiile elevilor implică un contact direct între cei doi parteneri, unde informațiile, experiențele și punctele de vedere sunt împărtășite astfel încât să contribuie la formarea și dezvoltarea personalității elevilor.

În acest sens, Dragomir în lucrarea intitulată „Management educational pentru directorii unităților de învățământ, a identificat șapte pași în educarea părinților, etape menționate de Căldare (2017) în lucrarea sa:

- Părintele „învață”- solicită informații despre modul de organizare și desfășurare a procesului instructiv-educativ;
- Părintele oferă ajutor școlii pentru a realiza diverse activități;
- Părintele își formează o atitudine pozitivă față de școală și conștientizează rolul pe care îl îndeplinește în formarea și dezvoltarea copilului său;
- Părintele devine o sursă de informații și oferă cadrului didactic explicații în ceea ce privește comportamentele copiilor realizate în timpul petrecut acasă;
- Părintele devine o sursă educațională care oferă ajutor elevilor în realizarea activităților zilnice;
- Părintele ca profesor- aduce informații suplimentare copilului când acesta nu a înțeles în totalitate conținuturile predate;
- Părintele ca inițiator al schimbărilor în școală- acesta poate propune modele de activități care contribuie la dezvoltarea copilului.

Astfel, respectând etapele menționate de autoare, părinții vor realiza un prim pas în colaborarea cu profesorii copiilor lor. Înainte de a prezenta părinților etapele pe care le-ar putea respecta în vederea asigurării colaborării cu cadrele didactice, „e necesar să fie explorate percepțiile părinților și profesorilor despre rolurile, conținutul și contextul colaborării dintre aceștia” (Țibu & Goia, 2014, p.27). În procesul de cunoaștere reciprocă a percepțiilor celor doi parteneri ai educației, ei vor obține informații despre nevoile copiilor, dar și despre aspirațiile lor. Cu puțin timp în urmă, educația elevilor a fost considerată responsabilitatea școlii, însă această concepție a fost schimbată astfel încât, în sistemul actual de învățământ se pune accent pe colaborarea dintre școală și familie pentru a atinge scopurile educaționale.

Teoria sferelor de influență suprapuse abordată de Epstein afirmă că „elevii învață mai bine atunci când părinții, profesorii și alte persoane din comunitate împărtășesc scopurile și responsabilitățile pentru învățarea elevilor și lucrează împreună, nu individual”(Țibu & Goia, 2014, p.23). Astfel, doar prin colaborarea lor, elevii înregistrează un randament școlar pe un fond psihic normal și determină dezvoltarea personalității lor și asigură succesul școlar.

BIBLIOGRAFIE:

1. Bazyk Susan & Ananthi Hebzi (2019)- A complexity perspective on parent teacher collaboration -2019, ResearchGate;

2. Căldar Lucia Argint (2017)-Profesor și părinte în secolul XXI: între colaborare și confruntare. Chișinău, Moldova;
3. Călineci Claudia Marcela & Țibu Speranța Lavinia (2013). Părinții în școala mea. București: Vanemonde;
4. Marin Mariana (2017). Parteneriate pentru învățare. Chișinău, Moldova;
5. Moisa Nicoleta Cătălina (2019, 1 3). Revista Edict. <https://edict.ro/colaborarea-profesorilor-cu-parintii-elevilor/>
6. Țibu Speranța Lavinia & Goia Delia (2004). Parteneriatul școală-familie-comunitate. București: Editura Universitară.

Mentoratul în cariera didactică

Georgescu Simona

Școala Gimnazială „Nicolae Bălcescu”, Ploiești

Sunt profesor de douăzeci și trei de ani și îmi doresc cu adevărat să fiu mentor pentru elevii mei. Ca profesor și mentor, ai oportunitatea de a influența pozitiv viața elevilor și studenților tăi, ghidându-i nu doar în ceea ce privește materiile școlare, ci și în dezvoltarea lor personală și profesională

Ce am învățat pe parcursul anilor, pentru că nu am fost atotștiutoare de la început (deși așa mă credeam), este că trebuie să fii disponibil și deschis la discuții. Elevii trebuie să simtă că pot veni la tine cu orice problemă sau întrebare, trebuie să încerci să-i asculți cu atenție și să arăți empatie. Înțelegerea perspectivelor elevilor este crucială pentru a le putea oferi sprijinul de care au nevoie.

Apoi, trebuie să fii pregătit, la curent cu noutățile, cu noile tehnologii, cu schimbările curriculare, cu noi metode, adaptate nevoilor din ziua de astăzi. Pentru asta eu încerc să mă perfecționez și să mă informez constant. Se spune că, pentru a fi un mentor eficient, utilizarea mass-media este un **must have** și implică valorificarea diverselor platforme pentru a oferi ghidare, resurse și inspirație. Ai astfel posibilitatea de a fi informat, dar le poți oferi și elevilor acces la informație, la cultură, dar și la divertisment. Am descoperit cu ajutorul cursului PROF IV o serie de biblioteci și muzee

virtuale, pe care le voi utiliza in activitatea mea viitoare. Trebuie atenție maximă însă la adaptarea mesajului și a conținutului la specificul clasei pentru a putea maximiza eficiența și relevanța informațiilor. Consider că un profesor informat și ancorat în realitatea lor, îi poate înțelege și ajuta mai bine pe copii.

Un profesor este un model pentru elevii săi. Un profesor **trebuie** să fie un model pentru elevii săi. Eu încerc să-i învăț abilități de viață și valori, cum ar fi responsabilitatea, munca în echipă, respectul și integritatea și să-i încurajez să-și descopere și să-și urmărească pasiunile și interesele. Și pentru asta încerc să demonstrez prin propriul comportament valorile și atitudinile pe care vreau să le văd la elevii mei, încerc să fiu consecvent și integru în acțiunile și deciziile mele. Nu-mi iese întotdeauna și lucrurile nu funcționează ca în teorie, dar, având la îndemână instrumentul „Fișa de observare Teach. RO”, am înțeles unde mai am de lucru, ce fac bine și ce este de îmbunătățit. Chiar dacă nu sunt întru totul de acord cu acest tip de evaluare, o autoanaliză la sfârșitul fiecărei zile, sau măcar al fiecărei săptămâni, ar trebui făcută de fiecare dintre noi.

Ce consider iarăși foarte important este climatul educațional. Un climat al clasei pozitiv presupune un mediu în care copilul se simte în siguranță, se simte respectat și binevenit, un mediu în care se simte sprijinit să învețe. Climatul educațional al clasei este rezultatul relațiilor dintre elevi, dintre elevi și profesori și, indirect, dintre profesori și părinții elevilor. Încerc constant să mă asigur că elevii mei se simt respectați, valorizați, văzuți și validați. Astfel mă asigur că am creat un ambient sigur în care să se simtă confortabil și liberi să-și exprime ideile și sentimentele.

Un mod real de a-mi încheia relația cu ei este acela de a le cere feedback pentru o activitate sau pentru o serie de activități desfășurate pe o anumită temă, sau, de ce nu, pentru întreaga activitate desfășurată pe parcursul întregului an școlar. Mă asigur că răspunsurile să fie anonime, pentru că astfel au curaj să dea și feedback negativ. Le place la nebunie să își dea cu părerea sau să dea note profesorului, se simt importanți. Și mă ajută și pe mine o astfel de activitate pentru că îmi oferă acces la perspectiva lor. De multe ori mi-au dat de gândit răspunsurile lor. S-a întâmplat ca o activitate pe care eu o găseam grozavă, lor să nu le placă așa de mult și astfel reușesc, zic eu, să-mi îmbunătățesc abordarea.

Mentoratul este un proces continuu de învățare și adaptare, atât pentru mine, cât și pentru elevii mei. Prin construirea unei relații de mentorat bazate pe respect, empatie și sprijin, sper că voi putea să fac o diferență semnificativă în dezvoltarea lor personală și academică.

Eseu mentorat

ILIE RUCSANDRA-ELENA

Școala Gimnazială „Sfânta Vineri”, Ploiești

Mentoratul este un proces important prin care o persoană cu experiență oferă sprijin, îndrumare, dar și ajutor unei alte persoane pentru a-și atinge obiectivele profesionale, dar și pe cele personale.

Rolul mentorului este de a ghida, a sprijini, a asculta și încuraja dezvoltarea continuă a mentoratului, atât pe plan profesional, cât și pe plan personal, prin împărtășirea experiențelor și cunoștințelor personale, prin oferirea unui suport emoțional, dar și prin oferirea unui feedback constructiv.

În cazul meu, am avut norocul să beneficiez de mentoratul colegei mele, de la grupa paralelă, care m-a ajutat, m-a ghidat, m-a ascultat și mi-a oferit sfaturi atât pe partea practică, cât și pe partea teoretică.

La începutul carierei mele, eram atât de entuziasată, copleșită, dar și speriată de multitudinea de responsabilități pe care urma să le am. Colega mea a fost un sprijin pentru mine în ceea ce privește partea practică a tuturor momentelor din cadrul unei zile. Prin experiența și cunoștințele dumneaei, m-a îndrumat pas cu pas în activitățile pe care nu știam cum să le abordez, din teama de a nu greși. Dumneaei mi-a explicat și mi-a oferit sfaturi utile, ajutându-mă să capăt încredere în forțele proprii. De fiecare dată când întâmpinam dificultăți, dumneaei era acolo să mă ghideze și să îmi ofere soluții și perspective noi.

Colega mea mi-a oferit încrederea de care aveam nevoie pentru a mă descurca în situații noi sau chiar provocatoare. Aceasta m-a încurajat constant și mi-a oferit feedback detaliat, ajutându-mă să îmi identific punctele forte și să lucrez, să îmi îmbunătățesc punctele slabe, astfel motivându-mă să îmi depășesc performanțele.

Consider că dumneaei a fost și este un sprijin în formarea mea atât pe plan profesional, cât și pe plan personal, deoarece de fiecare dată când am avut nevoie de ajutor am primit, iar cunoștințele și abilitățile pe care le-am dobândit datorită ei m-au pregătit nu doar pentru momentul respectiv, ci și pentru viitoarea mea carieră, acest lucru învățându-mă să abordez problemele cu încredere și să îmi asum responsabilitatea pentru propria mea formare.

Colega mea a fost și este un model pentru mine pentru că de fiecare dată mi-a demonstrat cum să fii o educatoare dedicată și pasionată de meseria pe care o practici. Profesionalismul și empatia dumneaei m-au inspirat să îmi îmbunătățesc propriile practici și să aspir la excelență în domeniu. Îi sunt recunoscătoare pentru tot ceea ce m-a învățat și am învățat de la dumneai.

Astfel, experiența mi-a demonstrat cât poate să fie de importantă și valoroasă relația cu mentorul în dezvoltarea profesională și personală.

Învățăm continuu pentru a inspira pe alții O perspectivă personală privind rolul mentorului în educație

Lazăr Nicoleta

Școala Gimnazială Liliești, oraș Băicoi, județ Prahova

Motto: "Educația este cea mai puternică armă pe care o putem folosi pentru a schimba lumea." - Nelson Mandela

Mentoratul în educație este o călătorie fascinantă și plină de satisfacții, iar rolul meu de profesor de Informatică și TIC mi-a oferit ocazia să experimentez din plin acest proces transformator. În prezent, predau de la clasa pregătitoare până la clasa a VIII-a și fiecare zi petrecută în mijlocul elevilor mei îmi aduce noi provocări și bucurii.

Încă de la început, am fost conștientă de importanța unui proces educațional bine structurat. Îmi place să folosesc tehnologia și programe noi pentru a facilita procesul de predare – învățare - evaluare. Acest lucru nu doar că face lecțiile mai interactive și captivante, dar le oferă elevilor și competențele necesare pentru a se descurca în lumea digitală. De la aplicații interactive pentru clasele pregătitoare, până la limbaje de programare pentru clasele mai mari, fiecare instrument pe care îl introduc în clasă are scopul de a face învățarea mai accesibilă și mai atractivă.

Relația pe care o am cu elevii este esențială pentru mine. Încerc mereu să fiu empatică, înțelegătoare și sociabilă, pentru a crea un mediu în care fiecare elev să se simtă apreciat și încurajat. Îmi place să cred că în clasă nu sunt doar un profesor, ci și un mentor și un prieten pe care se pot baza. Încerc să fiu un model pozitiv pentru ei, nu doar prin ceea ce predau, ci și prin comportamentul și atitudinea mea. Este esențial ca elevii să simtă că pot veni la mine cu orice problemă sau întrebare, iar eu voi fi acolo pentru a-i sprijini și ghida. De aceea, îi încurajez să fie curioși, să-și exprime ideile și să aibă încredere în ei înșiși.

Colaborarea cu colegii profesori este, de asemenea, un aspect esențial al activității mele. La Școala Gimnazială Liliești, suntem cu adevărat o echipă. Împărtășim idei, ne sprijinim reciproc și lucrăm împreună pentru a crea un mediu de învățare pozitiv și stimulant pentru elevi. Această colaborare îmi permite să învăț mereu lucruri noi și să-mi îmbunătățesc continuu metodele de predare.

Implicarea mea în activitățile școlare nu se limitează doar la clasă. Particip la diverse proiecte, concursuri și evenimente organizate în cadrul școlii, dar și în afara ei, încercând mereu să aduc un plus de valoare și să contribui la dezvoltarea comunității noastre școlare. Aceste activități îmi oferă ocazia de a interacționa cu elevii și colegii într-un alt context, consolidând relațiile și colaborarea dintre noi. Fiecare eveniment este o ocazie de a-i vedea pe copii evoluând, învățând să lucreze în echipă și descoperindu-și pasiunile.

De-a lungul carierei mele didactice, am învățat multe lecții valoroase. Am învățat că fiecare elev este unic și că trebuie să adaptez metodele de predare pentru a răspunde nevoilor fiecăruia. Am învățat importanța răbdării, a perseverenței și a empatiei. Am învățat că tehnologia poate fi un aliat puternic în educație, dar și că nimic nu poate înlocui conexiunea umană și susținerea personalizată. De asemenea, am realizat cât de important

este să rămân mereu deschisă la învățare și inovație, pentru a putea oferi elevilor cele mai bune instrumente și resurse.

Privind înapoi la acești 11 ani de carieră didactică, realizez că fiecare zi a fost o oportunitate de creștere, atât pentru mine, cât și pentru elevii mei. Am avut bucuria de a vedea cum copiii descoperă pasiunea pentru tehnologie, cum își dezvoltă abilitățile și cum devin încrezători în propriile lor capacități. Învățând alături de ei și de colegii mei, am înțeles că educația nu este un drum pe care îl parcurgem singuri, ci un efort comun, bazat pe respect, empatie și dorința de a progresa.

Fiecare moment petrecut în clasă, fiecare proiect finalizat cu succes și fiecare zâmbet de mulțumire din partea elevilor îmi confirmă că aceasta este menirea mea. În continuare, îmi doresc să rămân deschisă către noi idei și inovații, să continui să învăț și să mă dezvolt, astfel încât să pot fi mereu un sprijin și o sursă de inspirație pentru cei din jurul meu.

Cred cu tărie că, în calitate de profesori, avem puterea de a influența pozitiv viitorul. Învățăm continuu pentru a putea oferi cunoștințele și valorile noastre generațiilor viitoare, iar acest proces ne îmbogățește și pe noi în moduri pe care nu le-am anticipat niciodată.

Bibliografie

Fullan, M. (2020). *Leading in a Culture of Change*. Jossey-Bass.

Ionescu, M. (2000). *Demersuri creative în predare și învățare*. Cluj-Napoca: Editura Presa Universitară Clujeană.

Miclea, M. (2003). *Psihologia educației*. Cluj-Napoca: Editura ASCR.

Shulman, L. (1986). "Those Who Understand: Knowledge Growth in Teaching." *Educational Researcher*, pg. 15(2), 4-14.

Mentoratul între teorie și practică

Marin Cerasela

Școala Gimnazială „B. P. Hasdeu”, Municipiul Câmpina

Ca tip de activitate specifică, mentoratul didactic este un proces a cărui esență constă în transmiterea abilităților și informațiilor de la un profesor cu experiență la profesorii aflați la început de carieră.

Activitatea de mentorat este, așadar, un proces complex, interactiv de îndrumare, relaționare între două persoane (mentor și mentorat) și are ca obiectiv principal creșterea calității pregătirii profesorilor debutanți pentru a face față cerințelor de integrare optimă și pentru perfecționare didactică. Mentoratul este procesul prin care mentorul îl ajută pe profesorul debutant să-și dezvolte competențele, încrederea în sine, să devină autonom. În acest proces, este esențial să se construiască o legătură bazată pe încredere, respect, deschidere în care fiecare parte poate fi ea însăși.

Mentorul este profesionistul care deține cunoștințele profesionale și aptitudinile necesare pentru a împărtăși din experiența sa colegului debutant aflat la început de carieră și nu numai acestuia, ci tuturor celor din jurul său. Un mentor este în același timp un model de conduită și profesionalism care are un impact pozitiv în viața personală și profesională a tuturor celor cu care interacționează. El are importanta misiune de a facilita integrarea profesională a debutanților și nu doar adaptare și conformare profesională, cât mai ales afirmare profesională, formarea unui ”eu” profesional personalizat.

Dar care sunt calitățile unui bun mentor? James B. Rowley, în articolul *The good mentor*, identifică șase calități ale unui mentor bun:

Dedicarea/angajamentul. Un mentor adevărat ajută profesorul debutant să obțină succesul profesional, nu renunță, investește timp și energie convins că este capabil să aibă un impact semnificativ și pozitiv asupra vieții acestuia.

Acceptarea. Un mentor bun este și acela care acceptă să sprijine o persoană aflată la început de carieră fără a face judecăți în privința pregătirii inițiale a acestuia, lasă la o parte convingerile și valorile personale, răspund provocărilor convinși că, prin eforturile lui, îi poate oferi acestuia un sprijin semnificativ.

Oferă sprijin. Mentorul bun este dispus să ajute profesorii începători să-și îmbunătățească performanțele, le oferă sprijin și o instruire de calitate, indiferent de nivelul de competență al acestora.

Eficiența în diferite contexte interpersonale. Un mentor bun recunoaște că fiecare relație de mentorat are loc într-un context unic interpersonal. Mentorul bun își ajustează comunicarea pentru a satisface nevoile individuale ale celui mentorat iar pentru a face astfel de ajustări, el trebuie să posede înțelegerea propriilor stiluri de comunicare și dorința de a observa în mod obiectiv comportamentul mentoratului.

Învățare continuă. Mentorul bun este un model de învățare continuă, este transparent în ceea ce privește propria căutare de răspunsuri mai bune și cele mai eficiente soluții la propriile probleme, modelează acest comportament prin deschiderea lui de a învăța de la colegi, inclusiv de la profesorii debutanți și prin disponibilitatea de a se dezvolta profesional, continuu printr-o varietate de mijloace.

Comunică speranță și optimism. Mentorul bun are capacitatea de a comunica convingerea că o persoană este capabilă să depășească provocările prezente și să valorifice oportunitățile de a afirma potențialul uman al celor mentorați, își împărtășe propriile lupte, frustrări și cum le-a depășit și o face, întotdeauna, într-un mod autentic și grijuliu care generează încredere.

În România competențele și responsabilitățile profesorilor mentori sunt reglementate prin *Metodologia privind constituirea corpului profesorilor mentori pentru coordonarea efectuării stagiului practic în vederea ocupării unei funcții didactice* (Ordin 5485/2011). Între competențele cerute profesorului mentor: competențe de sociale și de relaționare: de instruire și formare prin exemplu personal, competențe și aptitudini de comunicare și relaționare; capacitatea de a identifica surse potențiale de disfuncționalitate și de a asigura coeziunea grupului; competențe de planificare, organizare și analiză a activității din cadrul stagiului de practică; competențe didactice și metodice; competențe de utilizare a computerului, de operare cu mijloace informatice aplicabile în activitatea de mentorat. Totodată profesorul mentor oferă patru tipuri de sprijin:

sprijin informațional - profesorul mentor constituie resursă informațională pentru profesorul/cadrul didactic stagiar îndrumat, oferindu-i cele mai noi cunoștințe într-o formă accesibilă, accentuând latura practic-aplicativă a acestuia;

sprijin instrumental - profesorul mentor îl îndrumă pe profesorul/cadrul didactic stagiar în formarea deprinderii de a selecta materialele și informațiile;

sprijinul evaluativ - profesorul mentor oferă un feedback de substanță prin care să îi formeze profesorului/cadrului didactic stagiar competența de autoapreciere;

sprijin emoțional - profesorul mentor îi oferă profesorului/cadrului didactic stagiar suport și înțelegere atunci când acesta are nevoie, în scopul creșterii gradului de încredere în forțele proprii.

Participarea la cursul Prof IV mi-a oferit oportunitatea de a reflecta asupra nevoii reale de a avea un mentor, pe care am resimțit-o și eu în primii ani de activitate la catedră. Pentru mine, primul mentor a fost colegul de catedră care (după vreo două săptămâni, plină de teorie, în care m-am străduit să le arăt elevilor câtă istorie știu eu, m-am confruntat cu niște priviri întrebătoare și fețe nedumerite) a acceptat să mă primească să asist la orele dânsului ori de câte ori putem sau simțeam nevoia, mi-a oferit suport și sfaturi, cursurile de perfecționare cu formatori serioși de la care am avut multe de învățat, plus bineînțeles studiul personal. Și consider, după aproape trei decenii de activitate la catedră, că mai am mult de învățat, că ceea ce am învățat nu este suficient, că, încă mai greșesc (și am avut ocazia să mă conving de acest lucru și la acest curs!).

Dacă teoretic, responsabilitățile și rolurile de tip pedagogic și metodic ale mentorului sunt evidente, în procesul propriu-zis de mentorat practicat în școală acesta se reduce, din păcate, la supervizarea proiectelor didactice ale debutantului, asistarea la câteva lecții demonstrative ale mentorului, câteva lecții susținute de debutant și completarea unor formulare care atestă realizarea stagiului.

Cred că implementarea programului de mentorat în învățământul românesc se lovește de mai multe piedici: numărul insuficient de personal calificat (mentori) care să implementeze programul la nivelul școlii; faptul că în lipsa resurselor necesare (inclusiv financiare) activitatea se bazează pe voluntariat; poate fi (?) chiar și lipsa de pasiune (de multe ori adunăm hârtii doar pentru o gradație de merit sau o poziție mai bună) ș.a.

Or, procesul de mentorat poate deveni eficient doar în condițiile în care sunt create premisele unui climat care facilitează colaborarea dintre cei doi actori, când acești își asumă

conștient, responsabil rolurile și sarcinile, când nevoile reale ale debutantului sunt identificate, când sunt dezvoltate și urmărite procese și proceduri de sprijin care să asigure atingerea obiectivelor stagiului și ale standardelor profesionale. Și ingredientul de bază, PASIUNEA pentru profesie,

BIBLIOGRAFIE

1. MEN (Ordin5485/2011), *Metodologia privind constituirea corpului profesorilor mentori pentru coordonarea efectuării stagiului practic în vederea ocupării unei funcții didactice*. 2011.
2. Popa, Maria. *Mentoratul Educațional între Teorie și Practică*, 09 mai 2012; 13 Iunie 2024 <<https://maria-popamaria.blogspot.com/2012/05/mentorat-educational.html>>.
3. Rowley, James B., *The good mentor*; Educational Leadership, vol. 56, nr.8." May 1999, <http://carolpelletieradford.com/>, _____13 06 2024 <http://carolpelletieradford.com/wp-content/uploads/2015/07/M1-good_mentor-article.pdf>.
4. Spiță Doina, (coord.). "*Manualul mentorului. Suport teoretic și exemple de bună practică.*" n.d. <https://www.euroed.ro/>, 13 Iunie 2024 <<https://www.euroed.ro/userfiles/MANUALUL%20MENTORULUI.pdf>>.

ROLUL MENTORULUI

PROF. ÎNV. PREȘCOLAR MIHALCEA LARISA MARILENA

GRĂDINIȚA CU PROGRAM PRELUNGIT SCUFIȚA ROȘIE PLOIEȘTI

Termenul de mentor este folosit încă din antichitate în opera lui Homer, Odiseea. În povestea lui, Odysseus, Regele Ithacăi, pornește într-o călătorie și aventură timp de zece ani, lăsând în urmă soția și pe fiul său, Telemachus. Odysseus îl instruieste pe servitorul său loial și devotat, Mentor, să vegheze asupra casei regale și să păstreze un ochi vigilent asupra lui Telemachus. Mentor este de acord și acționează în consecință, devenind un tată, profesor,

model, ghid și prieten al lui Telemachus. Atena, zeița înțelepciunii, ia uneori forma de Mentor și oferă încurajare și sprijin pentru Telemachus. Din această poveste, cuvântul "mentor" a ajuns să însemne un "tată" sau, poate, o "figură maternă" (după înțelepciunea și sfaturile Atenei) pentru cei mai tineri. Conceptul de mentorat este folosit în România de puțin timp. Se consideră că acest concept a fost importat inutil din alte culturi, iar folosirea aceluia de coordinator sau îndrumător de practică existente deja în limbajul educațional ar fi fost suficientă.

Experiența directă din mediile profesionale cât și cercetarea educațională au pus în evidență faptul că a fi mentor este o sarcină dificilă, iar îndeplinirea rolurilor aferente nuse mai poate lăsa pe seama intuiției sau a tatonărilor. Formarea pentru a fi mentor devine o necesitate asociată cu îndeplinirea unor sarcini și atribuții specifice și specializate. Mentoratul este văzut ca un proces a cărui esență constă în transmiterea abilităților și informațiilor de la persoane cu experiență către debutanți. Pe de altă parte, mentoratul este și o relație dinamică între o persoană care dorește să învețe și alta care este dispusă să o ajute și să o ghideze. "Mentoratul este termenul general folosit pentru a descrie relațiile dintre un individ mai neexperimentat, numit discipol sau protejat de către un alt individ, mai experimentat, numit mentor. În mod tradițional, mentoratul este văzut ca o relație diadică, față-în-față, pe termen lung dintre un supervisor adult și un învățăcel pentru a-i întări celui din urmă dezvoltarea profesională, academică sau personală." Packard, B.W, (2003): Definition of Mentoring. Mount Holyoke College.

Paragraf din MENTORAT ÎN EDUCAȚIE -SUPPORT DE CURS 2022 - Universitatea-Româno-Americană-din-Bucuresti/Management-general

MENTORUL ÎN SALA DE CLASĂ

Pornind de la paragraful de mai sus, dar și ideile din Manualul observatorului TEACH RO, susțin ideea că în sala de clasă mentorul/educatorul este facilitator al dezvoltării sociale și emoționale dar și a dezvoltării cognitive.

Consider ca mentorul creează ambianța necesară dezvoltării emoționale, este important ca acesta să stimuleze sentimentul de siguranță și succes. Acesta trebuie să contribuie prin suport emoțional, luarea în considerare a emoțiilor copiilor, să încurajeze exprimarea în cuvinte

a sentimentelor și să genereze încredere. În clasa mea reușesc să creez un mediu propice de învățare și stimulez dezvoltarea abilităților sociale, asigur o ambianță de aprobare și respect.

Susțin că sunt un model prin propriul comportament, prin exemple de comportamente pozitive. Eu stabilesc regulile alături de copii, nu le impun și de asemenea stabilesc și recompense, aprecieri, adecvate vârstei și activităților. Prin toate cursurile de formare la care particip, încerc să pun în practică lucrurile noi și să dezvolt o relație specială cu preșcolarii pe care îi educ.

Prin faptul ca predau în alternativa step by step, asigur un cadru potrivit jocului, educației pe grupuri mici, deoarece este propice pentru interacțiune și stabilire a relațiilor pentru copii. Alternativa promovează activități care necesită cooperare, negociere, incluziune a copiilor cu cerințe educative speciale.

Întotdeauna consolidez comportamentul social pozitiv cu ajutorul cuvintelor de laudă pentru ca aceștia să realizeze folosul acțiunilor sale, nu pun accent pe faptele negative, nepotrivite.

De asemenea am mare grijă la spațiul educațional, decorurile pentru diferite teme, jocuri, mijloace educaționale, experiențe noi, totul în favoarea copilului, utilizez foarte mult materiale din natură, încerc să folosesc tehnologia cât mai puțin și cu folos, aleg resursele cu atenție.

Consider că educatoarele, mentori pentru atâtea generații de preșcolari trebuie să supravegheze în mod constant jocul, să încurajeze activitățile de joc potrivite, să ghideze în desfășurarea activităților, asta după o observare foarte atentă a grupei.

Abilitățile pro-sociale sunt aspirațiile pozitive ale societății, de aceea persoanele adulte au o influență majoră asupra copiilor. Ca aspecte ale comportamentului pro-social reamintesc: ajutorarea, împărtășirea, dăruirea, cooperarea, înțelegerea, promovarea, încurajarea, sacrificiul, salvarea, apărarea, promisiunea și satisfacerea. În clasa mea, ca mentor, încerc să ating toate aceste aspecte, bineînțeles cu sprijinul familiei.

Fiind responsabilă de o bună comunicare cu familiile preșcolarilor, îi abordez ca parteneri în educație.

Când dezvoltarea socială și emoțională are loc, se poate vorbi de abilități cognitive și fizice pentru o dezvoltare completă a preșcolarului, urmărind profilul de formare. Consider că

prin generațiile de preșcolari deja majori, cu un traiect educațional deosebit, mi-am atins scopurile și obiectivele propuse.

De asemenea și în grădinița din care fac parte, am fost mentor pentru cadre didactice necalificate, debutante, făcând echipă cu directorul pentru dezvoltarea profesională și personală a acestora. Întotdeauna informațiile noi, aflate de mine prin cursuri de formare, le-am diseminat în cadrul comisiei metodice.

Bibliografie

Ellen R. Daniels, K. S. (2001). *Formarea claselor integrate*. Iași : CERMI.

Stan, C. (2020). *Mentorat și coaching în educație*. Cluj: Presa Universitară Clujeană.

Analiză de impact asupra utilizării tehnologiei digitale, în activitatea la clasă, asupra rezultatelor școlare ale elevilor.

MOLDOVEANU FLORENȚA - MARIA

Școala: ȘCOALA GIMNAZIALĂ "GEORGE ENESCU", ORAȘUL SINAIA

Întrucât trăim în era tehnologiei și am traversat perioada COVID, am fost nevoiți cu toții să punem accent pe tehnologie.

De aici, am descoperit, prin temele postate pe platforma școlii de către elevii mei, talente în acest sector. Atunci, am considerat oportun să lucrăm proiecte în PowerPoint, atât în echipă, dar și individual.

Astfel, am reușit să motivez și pe elevii care, în cadrul unui proiect pe suport de hârtie nu se prea implicau, să ajungă să realizeze și să prezinte proiecte în format electronic.

Am reușit să particip alături de elevi pe platforma "Hour of Code", în clasele a III-a și a IV-a și copiii s-au arătat foarte interesați de aplicațiile existente acolo.

De aici, li s-a deschis setea de a lucra în format digital, în Laboratorul de informatică al unității, iar mai apoi acasă în cadrul diferitelor activități în care erau provocați, în mod

special la disciplinele: Educație civică, Științe ale naturii, Istorie, Educație financiară, Geografie.

Am lucrat la clasă atât din platforma Ministerului Educației, cu privire la manualele digitale, cât și pe platforma ”eduboom”, rugându-i pe ei să creeze contul care era valabil un timp limitat, în regim gratuit, după care îl deschidea altul, până ce, o mare parte din ei, au reușit.

Am utilizat, de asemenea, platformele ”Wordwall”, ”Kahoot”, pe care elevii le adorau și prin intermediul cărora evaluarea era mult mai atractivă, iar fixarea informațiilor a dat roade.

Prin toate aceste activități am reușit să ne dezvoltăm cunoștințele, să interacționăm mai bine, să ne apropiem unii de alții, să ne cunoaștem mult mai bine, atât elevii, cât și părinții, care i-au primit cu brațele deschise pe cei alături de care aveau echipă ai săi copii.

Rezultatele pe care le-au obținut la finalul fiecărui an școlar, dar și la finalul ciclului primar au fost foarte bune, chiar și cei care păreau dezinteresați de școală reușind să aibă niște rezultate minunate.

Concluzionez cu faptul că, la gimnaziu, copiii și-au menținut rezultatele foarte bune, iar cei care au susținut examenul de admitere pentru clasa de intensive limba engleză au obținut rezultate foarte bune, ultima notă fiind 9,11.

Așadar, tot efortul depus de ei pe parcursul ciclului primar, se regăsește, desigur în rezultatele lor. Menționez, de asemenea, că au participat la cursuri de inițiere la „Concursul NextLab”, iar 10 din 21, au beneficiat de bursă de merit pentru rezultatele de la concursurile din anul școlar 2022-2023.

Mentorat – școală – profesor – lecții - învățare

PĂUNA LUMINIȚA

Școala Gimnazială, com. Vadu Săpat

Învățarea este un proces complex și dinamic care implică multiple componente și interacțiuni. Printre acestea, mentoratul, școala, profesorii și lecțiile joacă un rol esențial. În

acest eseu, voi încerca să arăt, cum aceste elemente se interconectează pentru a crea un mediu de învățare eficient și benefic atât pentru elevi cât și pentru profesori.

Mentoratul reprezintă o relație de ghidare și suport între un mentor și un discipol. În contextul educațional, mentoratul poate avea loc între profesori și elevi, între elevi mai mari și colegii lor mai mici, sau între profesori experimentați și cei mai tineri. Scopul mentoratului este de a oferi îndrumare, sprijin emoțional și feedback constructiv, toate acestea contribuind la dezvoltarea personală și academică a elevului. Mentoratul ajută la crearea unui mediu de încredere în care elevii se simt încurajați să își exprime gândurile și să își depășească îndoielile și eșecurile. Acest tip de suport personalizat poate conduce la creșterea motivației și a angajamentului în procesul de învățare.

Școala este mediul instituțional în care au loc majoritatea activităților educaționale. Este un spațiu organizat și structurat care oferă resurse și condiții adecvate pentru desfășurarea procesului educațional. Școala facilitează întâlnirea elevilor cu profesori calificați și accesul la diverse materiale didactice, precum și la tehnologie modernă.

În plus, școala promovează socializarea și învățarea colaborativă, care sunt esențiale pentru dezvoltarea competențelor sociale și pentru formarea unor atitudini și valori pozitive .

Profesorii sunt pilonii procesului educațional. Ei nu sunt doar transmițători de cunoștințe, ci și mentori, ghizi și modele pentru elevi. Un profesor bun poate inspira și motiva elevii, poate face lecțiile atractive și relevante și poate crea un mediu de învățare pozitiv. Profesorii au responsabilitatea de a adapta metodele de predare la nevoile și stilurile de învățare ale elevilor, de a evalua progresul acestora și de a oferi feedback constructiv. De asemenea, ei trebuie să încurajeze gândirea critică și creativitatea, competențe esențiale pentru succesul în viața personală și profesională.

Lecțiile sunt componentele esențiale ale curriculumului școlar. Ele sunt structurate în așa fel încât să acopere diverse arii de cunoaștere și să dezvolte competențele necesare pentru progresul educațional al elevilor. O lecție bine planificată și bine predată poate captiva interesul elevilor și poate facilita înțelegerea și reținerea informațiilor.

Lecțiile interactive, care implică elevii în activități practice și discuții, sunt deosebit de eficiente. Acestea permit elevilor să aplice ceea ce au învățat și să facă legături între cunoștințele teoretice și experiențele lor practice.

Mentoratul, școala, profesorii și lecțiile nu funcționează în mod independent. Ele sunt interconectate și se susțin reciproc în procesul de învățare. Un profesor care acționează și ca mentor poate crea o relație mai puternică cu elevii, contribuind la un mediu de învățare mai motivant și mai pozitiv. O școală care încurajează mentoratul și dezvoltarea profesională continuă a profesorilor creează un mediu propice pentru inovare și performanță.

Lecțiile structurate eficient și predate cu pasiune și competență contribuie la dezvoltarea unei culturi a învățării în cadrul școlii. În acest context, elevii se simt încurajați să își asume responsabilitatea pentru propria lor învățare și să își dezvolte autonomia.

Legătura dintre mentorat, școală, profesori, lecții și învățare este fundamentală pentru succesul educațional. Fiecare dintre aceste elemente joacă un rol esențial și, atunci când sunt integrate armonios, ele creează un mediu de învățare pozitiv și eficient. Prin promovarea mentoratului, susținerea școlilor și dezvoltarea continuă a profesorilor, putem asigura un viitor educațional solid pentru toate generațiile viitoare.

Mentorat, școala, profesor, lecții, învățare

Prof. Petre Mihaela Cristina

„Mentoratul nu înseamnă doar a oferi răspunsuri, ci și a pune întrebări care să-i ajute pe ceilalți să descopere calea lor unică și autentică.” - [Marshall Goldsmith](#), consultant și autor al cărții „What Got You Here Won't Get You There.”

Metafora descrisă în paragraful următor surprinde perspectiva procesului de mentorare în care dascălii competenți și cu experiență investesc timp, energie și înțelepciune în dascălii debutanți: ecologiștii spun că un copac plantat într-o poiană dintr-o pădure bătrână va crește mai puternic decât unul plantat într-un câmp deschis. Se pare că motivul are de-a face cu rădăcinile copacului, care pot urma traiectoriile subterane complexe create de copacii bătrâni și astfel se ancorează la adâncime mai mare. Acesta împuternicește în mod real copacii mai viguroși să împărtășească din resursele lor copacilor mai slabi, astfel încât întreaga pădure devine sănătoasă.

Scopul mentorării este asigurarea sprijinului, încurajării, cunoșterii și feedbackului pentru dascălii debutanți și în același timp facilitarea dezvoltării profesionale, a oportunității de învățare și a creșterii mentorului. Termenul *mentor* își are originea în *Odiseea* lui Homer.

Când Odiseu, regele Itacăi, pleacă la luptă în războiul troian, își lasă acasă soția și pe fiul Telemah în grija lui Mentor, care slujea ca dascăl și supraveghetor al lui Telemah. După război, Telemah, pornește în căutarea tatălui său însoțit de Mentor, biruind numeroase obstacole cu ajutorul buneii pregătiri a lui Mentor și demonstrând astfel eficiența procesului. Cu timpul, cuvântul mentor a devenit sinonim cu prieten de încredere, sfătuitor, dascăl, ghid și o persoană înțeleaptă.

În context școlar, un mentor este de obicei un dascăl cu experiență care are legătură mai degrabă neoficială cu un dascăl debutant în cadrul corpului profesoral. Mentorul este încurajat să se întâlnească periodic cu dascălul debutant, să răspundă la întrebări și probabil să observe ocazional orele de curs, să îl ajute în anticiparea problemelor și în general să acționeze ca un prieten.

În grădinița noastră avem dezvoltată strategia de dezvoltare profesională, enumeră atribuțiile comisiei pentru mentorat didactic și formare în cariera didactică sunt următoarele:

a) asigură, la nivelul unității de învățământ, planificarea, organizarea și desfășurarea activităților din domeniul formării în cariera didactică;

b) realizează diagnoza de formare continuă la nivelul unității de învățământ;

c) asigură evaluarea stadiului de îndeplinire a condiției de formare pentru personalul didactic și validează, după evaluare, îndeplinirea condiției de formare prin acumularea numărului de credite profesionale transferabile legal prevăzut, inclusiv prin recunoașterea și echivalarea în credite profesionale transferabile, a rezultatelor participării personalului didactic la programe pentru dezvoltare profesională continuă și pentru evoluția în cariera didactică;

d) asigură monitorizarea impactului formării cadrelor didactice asupra calității procesului de predare-învățare-evaluare și a progresului școlar al elevilor;

e) organizează activități pentru dezvoltare profesională continuă - acțiuni specifice unității de învățământ, lecții demonstrative, schimburi de experiență etc.;

f) implementează standardele de formare asociate profilului profesional al cadrelor didactice;

g) consiliază cadrele didactice în procesul de predare-învățare-evaluare, inclusiv în sistem blended learning/online;

h) realizează graficul activităților de practică pedagogică și monitorizează activitatea profesorilor mentori, în cazul în care unitatea de învățământ este școală de aplicație;

i) asigură organizarea și desfășurarea activităților specifice de mentorat didactic pentru cadrele didactice debutante, în vederea susținerii examenului național pentru definitivare în învățământul preuniversitar;

j) realizează rapoarte și planuri anuale privind dezvoltarea profesională continuă și evoluția în cariera didactică a personalului didactic încadrat în unitatea de învățământ;

k) orice alte atribuții decurgând din legislația în vigoare și din regulamentul de organizare și funcționare a unității de învățământ

Astfel, mentoratul este un proces bidirecțional, în care ambele părți pot învăța și se pot dezvolta reciproc. Este despre un mediu în perpetuă schimbare, în care relația de mentorat îl conectează pe mentor la noile tendințe, încurajându-l să continue să învețe și să se adapteze.

Bibliografie

1. Iorga Georgeta, Suport de curs mentor, Zece Plus;
2. Popa Maria, Mentoratul Educațional între Teorie și Practică at <http://mariapopamaria.blogspot.ro/2012/05/mentorat-educational.html>
4. Măgaș Căndea ,A.-Practica pedagogică mijloc al profesionalizării didactice-Ed.Eurostampa, 2005

Mentoratul în sistemul educațional românesc

Popescu Florentina

Grădinița Step by Step cu PP Dumbrava Minunată, Ploiești

Conceptul de mentorat a evoluat mult în ultimii ani, fiind din ce în ce mai legat de conceptul de *comunitate de învățare profesională*. Mentorul trebuie să fie un expert în domeniul său de activitate. Rolul lui ar trebui să fie de a crește încrederea în sine a

discipolului, provocându-l să facă tot posibilul pentru a valorifica oportunitățile profesionale, dar mai ales pentru a forma un practicant reflexiv. Deși în România există un cadru legal, foarte multe instituții de învățământ nu au în organigrame profesori cu statut de mentor. Deși profesorii, mai ales cei debutanți, susțin necesitatea unui mentor, în majoritatea cazurilor acest rol este îndeplinit de un profesor cu experiență, fără a avea timp alocat pentru această activitate. Acest lucru face ca activitatea să pară sporadică, nu există întotdeauna continuitate și nici urmărirea unui plan de mentorat personalizat.

Trăim astăzi într-o lume în continuă schimbare. Sistemele de învățământ ar trebui să se adapteze la această dinamică, care este socială, economică, culturală, politică etc., astfel încât să poată forma tineri capabili să răspundă așteptărilor societății. Școala, ca parte a comunității, ar trebui să caute întotdeauna soluții pentru a face procesul educațional mai modern și mai eficient. Una dintre componentele care necesită o atenție deosebită în acest sens este calitatea resurselor umane implicate în activitatea didactică, mai precis, formarea inițială și continuă a cadrelor didactice. Calitatea profesorilor determină calitatea procesului de predare. Acesta este motivul pentru care în toate țările lumii formarea inițială a profesorilor este tratată cu maximă seriozitate și se depun eforturi constant pentru a găsi modalități de îmbunătățire a acestui proces. De asemenea, perioadele de mentorat sub supravegherea mentorilor reprezintă o etapă cheie în armonizarea cunoștințelor teoretice cu cele practice, etapa conturării identității profesionale.

Deoarece în majoritatea școlilor românești nu există mentori angajați oficial (cum ar trebui să fie conform documentelor în vigoare), rolul acestora este ocupat de profesori cu experiență, care, la fel ca mentorii, sunt dispuși să ajute un debutant să se dezvolte pentru a deveni de succes. Sunt gata să investească timp și efort și sunt gata să împărtășească cunoștințele și experiența personală cu tinerii profesori într-o manieră confidențială și bazată pe încredere și

respect reciproc. Un debutant ar trebui să dorească să învețe noi metode, tehnici, atitudini și să dobândească noi abilități și competențe. Ar trebui să fie dispus să învețe de la un mentor, să caute și să folosească sfaturile lui valoroase și, de asemenea, să își asume angajamentul pentru progresul profesional și personal.

Un mentor îl poate ajuta pe debutant să-și dezvolte o rețea profesională și una personală și să-l introducă pe acesta în propria rețea de experți și profesioniști. Un mentor bun va dori să

se asigure că tânărul profesor câștigă încredere și independență ca urmare a mentoratului și, în cele din urmă, este capabil să meargă înainte pe propriile picioare. Mentorul poate ajuta la dezvoltarea abilităților interpersonale și organizaționale. Profesorii nou-veniți ar trebui tratați ca fiind de aceeași valoare ca și ceilalți, mai în vârstă.

Ținând cont de situația din țara noastră, mentorul își îndeplinește rolul chiar în punctele vulnerabile identificate în sistemul de învățământ românesc: insuficienta încurajare și îndrumare a autoreflexiei, cerința de optimizare a conexiunii dintre nevoi și așteptări a profesorului debutant și așteptările efective ale instituției. Mentorul trebuie să intervină prin funcția lui de optimizare a integrării tânărului în viața comunității școlare în care ajunge. Deocamdată, mentoring-ul lipsește din procesul de integrare al debutanților practicat de școala românească, dar sper ca pe viitor rolul acestuia să fie recunoscut.

Rolul mentorului la grădiniță

RIZEA CRISTINA GEORGIANA

GRĂDINIȚA CU PP SCUFIȚA ROȘIE PLOIEȘTI

Meseria de educatoare este una dintre profesiile cele mai frumoase. Relațiile stabilite cu cei mici, încă de la grupa mică, sunt foarte importante, deoarece își pun amprenta asupra viitorului lor.

Eu, ca educatoare, trebuie să fiu partenerul micuților în joc, în învățare, în acumularea noilor cunoștințe. Totodată, la grupa mea, trebuie să-mi îndeplinesc și rolul de mentor. Pentru aceasta, relațiile pe care le dezvolt cu copiii mei sunt relații de empatie, ca mentor încercând să încurajez, să motivez, să înțeleg, să creez, să inventez pentru a modela comportamente și pentru a dezvolta valori sociale.

În munca cu copiii am îmbinat riguros cerințele planificării cu nevoile și posibilitățile copiilor de la grupa mică pe care o conduc. În proiectarea activităților țin cont de particularitățile de vârstă și individuale ale copiilor pentru a putea atinge obiectivele propuse. În activitățile desfășurate caut întotdeauna să situez copilul în centrul actului educațional, în centrul procesului de predare-învățare.

Printr-o gândire pozitivă și prin modul de abordare stimulat, constructiv al situațiilor ivite la grupă, am reușit să îmbunătățesc integrarea copiilor în mediul grădiniței, aceștia adaptându-se foarte ușor la program, la reguli și la tot ceea ce presupune mediul educațional în care sunt integrați.

Comunicarea cu preșcolarii, dar și părinții acestora, este una eficientă. Modul deschis de a mă adresa, răbdarea și interesul acordat acestora, au condus la o bună colaborare și la un sprijin reciproc. Pentru mine, relațiile stabilite sunt lipsite de prejudecăți. Nu m-a interesat niciodată situația economică, socială sau educațională.

Am reușit, cred eu, să creez în grupa mea un climat de încredere, să stabilesc legături puternice cu copiii și să îi obișnuiesc și pe ei să dezvolte astfel de legături (de prietenie, de respect, de încurajare, de întrajutorare),

Responsabilitatea unei educatoare este imensă. Prin „joaca” din fiecare zi trebuie să construiești baza unor personalități. Copilul la această vârstă dobândește cunoștințe, deprinderi, abilități, rolul meu ca mentor fiind acela de a ghida copilul pentru a-și dezvolta propriile înclinații, pentru a fi independenți.

Misiunea mea la clasă este aceea de a ajuta copiii să descopere lumea, încetul cu încetul. Educarea copilului presupune să te înarmezi cu multă răbdare. Copiii nu au nevoi doar de răspunsuri, ei au nevoie să fie îndrumați, ghidați spre cunoaștere. De aceea, când îmi sunt adresate întrebări, ascult, explic, arăt, demonstrez. Astfel, copilul ascultă la rândul lui și mai apoi încearcă, explorează, descoperă și își dezvoltă încrederea în sine.

MENTORUL SI ROLUL LUI

Prof. ȘERCĂIANU CRISTINA

GRĂDINIȚA CU P.P. NR. 9, CÂMPINA

Statutul conceptual al profesorului mentor este unul complex, având în vedere caracteristicile acestuia: deschizător de drumuri pentru elev și îndrumător profesional al profesorilor debutanți.

Una dintre condițiile esențiale ale îndeplinirii calității de profesor mentor este aceea a existenței unei formări profesionale foarte bune, care să se reflecte în rezultatele obținute la clasă. O foarte bună pregătire profesională, reflectată în interesul acordat obținerii gradelor didactice și al frecventării asumate și responsabile a cursurilor de formare profesională, reprezintă o cerință de bază pentru ca un profesor să devină mentor. Este imperios necesar ca atenția publică să fie îndreptată în mod corect asupra principiilor care contează cu adevărat în orice școală de nivel mediu în ceea ce privește capacitățile de orice fel ale elevilor. Exemplul personal oferit profesorului debutant de către profesorul mentor este mult mai grăitor și are un impact mult mai puternic decât orice carte de didactică sau metodică ori plan de lecție atent meșteșugit.

Profesorul mentor trebuie să posede acele calități care îl fac un bun lider, fără ca acest lucru să însemne impunerea forțată a autorității în fața celor aflați la început de drum. O condiție de bun simț profesional o constituie și disponibilitatea acestuia, fără ca profesorul debutant să profite de acest lucru pentru a căuta soluții facile și rapide la probleme a căror rezolvare o poate găsi și pe cont propriu, prin cercetare..

Un mentor eficient din punct de vedere profesional trebuie, în mod absolut necesar, să posede arta comunicării. Este de dorit a adopta principiul ascultării active, ferindu-se a emite judecăți de valoare înainte de o analiză temeinică a situației. Cadrul în care se desfășoară actul comunicării trebuie să fie unul degajat, favorabil exprimării fără teamă a nedumeririlor, întrebărilor sau chiar observațiilor critice.

Printre calitățile de lider pe care mentorul trebuie să le aplice în praxisul cotidian se numără și abilitatea de a rezolva situații conflictuale, astfel încât niciuna dintre părțile angajate în conflict să nu sufere, oferind soluții viabile pentru îmbunătățirea relației pe termen lung.

Mentorul adevărat este neapărat și un bun psiholog, deoarece orice profesie care implică relaționarea cu alteritatea presupune o bună cunoaștere a naturii umane.

Rolul mentorului este de a mentora, de a modela, nu de a critica și de a distruge. Găsind în mentor o sursă de inspirație, debutantul va arăta interes crescut pentru a-i atinge performanțele, de aceea se va arăta dispus să-și îmbogățească performanța didactică prin participarea la activitățile indicate de mentor.

Concluzia la care am ajuns abordând această temă este una extrem de simplă: nu există rețete universale care să asigure perfecțiunea relației dintre mentor și profesor debutant, deoarece natura umană este complexă, impredictibilă și subiectivă. Ceea ce putem face noi, ca aspiranți ai statutului de profesor mentor, este să fim deschiși spre comunicare, sinceri atât cu noi înșine, cât și cu cel pe care trebuie să îl ghidăm și înțelegători în ceea ce privește defectele umane, emoțiile începutului și entuziasmul care pălește atunci când se lovește de obstacole.

MENTORUL, UN MODEL DE CONDUITĂ PROFESIONALĂ

prof. înv. primar Trică Arabela

Școala Gimnazială „Nestor Urechia”, orașul Bușteni

În lumea complexă și în continuă schimbare a muncii, tinerii care își încep cariera se confruntă cu provocări semnificative. Inserția profesională este un proces complex care implică o serie de provocări și dificultăți, atât pentru cadrul didactic debutant, cât și pentru instituția de învățământ în care acesta își desfășoară activitatea. În acest context, mentorul de inserție profesională devine un ghid esențial, un model de conduită profesională care oferă orientare și susținere celor care încep să-și construiască cariera. Mentoratul nu este doar un proces de transmitere a cunoștințelor, ci și un act de îndrumare, modelare și dezvoltare, o soluție eficientă de sprijinire a cadrelor didactice debutante în procesul de adaptare la noul rol și de dezvoltare profesională.

Mentorul este o persoană cu experiență într-un domeniu specific - un ciclu de învățământ, o arie curriculară, o disciplină de învățământ, care dedică timp și resurse pentru a

ghida și sprijinii tinerii debutanți în perioada de tranziție de la universitate la lumea muncii, în procesul de adaptare la noul rol, oferind acestuia următoarele tipuri de sprijin:

- Sprijin administrativ: mentorul ajută cadrul didactic debutant să se familiarizeze cu procedurile administrative ale instituției de învățământ, cu regulamentele și normele interne, cu resursele și facilitățile disponibile.
- Sprijin pedagogic: mentorul oferă cadrului didactic debutant îndrumare și sprijin în planificarea și desfășurarea activităților didactice, în utilizarea strategiilor și metodelor de predare-învățare-evaluare, în relaționarea cu elevii și cu părinții.
- Sprijin personal: mentorul oferă cadrului didactic debutant sprijin și îndrumare în dezvoltarea personală și profesională, în gestionarea stresului și a emoțiilor, în rezolvarea problemelor.

Un mentor de inserție profesională trebuie să dețină următoarele caracteristici:

- Competente profesionale: mentorul trebuie să aibă experiență în activitatea didactică, să fie un bun educator și să dețină cunoștințe și abilități în domeniul pedagogiei și didacticii.
- Abilități interpersonale: mentorul trebuie să fie o persoană empatică, să aibă capacitatea de a comunica eficient și de a construi relații de încredere.
- Atitudini pozitive: mentorul trebuie să fie o persoană optimistă, să aibă o atitudine pozitivă față de învățământ și față de cadrele didactice debutante.

J.B. Rowley (1999) a identificat șase calități esențiale ale unui mentor bun (apud. C. Stan 2020):

1. Un mentor bun trebuie să fie angajat în rolul de îndrumător: să fi parcurs o pregătire formală pentru rolul de mentor, să cunoască responsabilitățile mentorilor, să fie conștient de sarcina de a ajuta profesorii începători, să fie mulțumit în noua lui activitate și să atingă succesul, să fie perseverent și să rămână angajat în procesul de mentorat.

2. Un mentor bun trebuie să accepte necondiționat profesorul debutant, fără a emite judecăți despre acesta, prin înțelegerea problemelor și preocupărilor începătorilor.

3. Un mentor bun trebuie să aibă capacitatea de a furniza suport instructiv adecvat. El va identifica punctele deficitare în pregătirea debutantului și va putea oferi asistență instrucțională adaptată fiecărei persoane, astfel încât debutantul să-și îmbunătățească performanța.

4. Un mentor bun este eficient în diferite contexte interpersonale, să dispună de capacitatea de a se adapta la diferențele de personalitate care există între profesorii debutanți, pentru a facilita relaționarea și acordarea sprijinului concret.

5. Un mentor bun trebuie să se implice în permanență într-un program de perfecționare.

6. Un mentor bun comunică speranță și optimism, manifestă convingerea că persoana mentorizată este capabilă să depășească provocările și să atingă un nivel superior de dezvoltare profesională.

Mentoratul de inserție profesională oferă o serie de beneficii atât pentru cadrul didactic debutant, cât și pentru instituția de învățământ.

Pentru cadrul didactic debutant, mentoratul de inserție profesională scade timpul necesar adaptării la noul rol, întrucât mentorul oferă cadrului didactic debutant îndrumare și sprijin în toate aspectele legate de noul rol, ceea ce îi permite acestuia să se adapteze mai rapid și mai eficient, crește gradul de satisfacție profesională, reduce riscul de părăsire a sistemului de învățământ, deoarece mentorul oferă cadrului didactic debutant sprijin și îndrumare în gestionarea provocărilor și dificultăților din primul an de activitate.

Pentru instituția de învățământ, mentoratul de inserție profesională îmbunătățește calitatea procesului de învățământ, reduce costurile de formare și crește satisfacția angajaților care consideră această activitate o oportunitate de dezvoltare profesională și personală.

În concluzie, mentorul de inserție profesională are un rol important în dezvoltarea profesională a cadrului didactic debutant. Prin acțiunile și comportamentul său, mentorul transmite cadrului didactic debutant valorile și principiile profesionale care stau la baza activității didactice. În acest sens, mentorul este un model de conduită profesională pentru cadrul didactic debutant.

Bibliografie:

Stan, C. (2020). *Mentorat și coaching în educație*. Cluj: Editura Presa Universitară Clujeană

Rolul profesorului mentor

TUDOSE ANDREEA-CATALINA

Liceul Tehnologic "Lazar Edeleanu", Ploiești

Statutul mentorului azi în țara noastră și importanța acestuia în procesul de mentorat al studenților și debutanților pentru cariera didactică are un rol important în diminuarea dificultăților ce ar putea interveni în cariera didactică a viitorilor profesori. Un concept cheie în pregătirea profesorilor pentru statutul de mentor este calitatea. Prin calitate mă refer la dăruirea cu care acesta împărtășește elevului întreaga sa experiență profesională, oferindu-se pe sine ca model de conduită și profesionalism.

Fiind profesoară de limbi străine la elevi de liceu consider că cea mai evidentă calitate la un mentor este empatia, capacitatea de a mă conecta cu ceilalți, de a-i înțelege, de a le simți temerile, dar și curajul și forța interioară, atunci când nu și le cunosc.

Consider că fiecare dintre noi cadrele didactice la început de carieră am avut un model, fie educatoarea, fie învățătoarea, profesorul din gimnaziu sau cel din liceu și ne-am dorit să fim ca ei. Din punct de vedere profesional, ca eu să fiu un mentor bun este extrem de important în a ști a explica și îndruma atât moduri de comportament, cât și transferul rapid de cunoștințe. Am predat și la elevi de gimnaziu, dar a fi mentor pentru elevii de liceu înseamnă mai mult decât a le preda materia. Este despre a le oferi ghidare, sprijin și inspirație pentru a deveni cei mai buni versiuni ale lor. În calitate de mentor, rolul meu este să ajut elevii să-și descopere potențialul, să-și dezvolte abilitățile și să-și depășească provocările personale.

Parerea mea este că primul pas în a fi un mentor eficient este să cunosc fiecare elev în parte. Îmi iau timp să discut cu ei, să aflu despre interesele, punctele lor forte și domeniile unde au nevoie de sprijin. De exemplu, anul acesta școlar a fost primul an în care am avut dirigenție și am încercat să le fiu aproape acestor adolescenți, să îi susțin în alegerile lor, să le spun ce este bine și ce este rău. Am avut o elevă, Ioana, care era pasionată de limba franceză, dar avea dificultăți la alte materii. Prin discuții și observații, am reușit să adaptez metodele de predare pentru a-i răspunde nevoilor specifice. O alta elevă timidă se lupta cu anxietatea de performanță. Prin conversații constante și sprijin emoțional, am reușit să o ajut să-și gestioneze anxietatea și să-și îmbunătățească performanțele academice.

În ceea ce privește predarea, mulți nu sunt prea familiarizați cu limba franceză, Încerc totuși să folosesc metode interactive de predare pentru a-i menține implicați și motivați. De exemplu, în lecțiile mele, integrez discuții de grup, proiecte colaborative și tehnologie. Am observat că aceste metode îi ajută pe elevi să-și dezvolte abilități de lucru în echipă și să înțeleagă mai bine materialul predat. Ofer elevilor feedback specific și pozitiv, subliniind atât realizările, cât și domeniile unde pot îmbunătăți.

Așadar, un mentor este pur și simplu o persoană care ajută altă persoană să învețe ceva ce în alte condiții ar fi învățat mai prost, mai lent sau nu ar fi învățat deloc. Ca să pot fi un mentor de calitate este necesar să folosesc mijloace de comunicare adecvate situațiilor concrete în vederea realizării scopurilor educaționale și în raport cu conținutul comunicării; să utilizez un limbaj specific, pentru primirea și transmiterea informațiilor cu corectitudine iar modul de adresare să fie concis și politicos, să am competențe de planificare, organizare și să am o atitudine obiectivă, lipsită de prejudecăți sau comentarii subiective.

Elevii care beneficiază de un mentor dedicat nu doar că își îmbunătățesc performanțele academice, dar devin și mai încrezători și mai pregătiți pentru provocările vieții.

În final, îmi doresc ca toți profesorii și adulții din comunitate să își asume rolul de mentori și să contribuie la dezvoltarea educațională și personală a tinerilor. Mentorii au capacitatea de a transforma vieți și de a ghida tinerii pe calea succesului.

Bibliografie :

1. Popa Maria, Mentoratul Educațional între Teorie și Practică at <http://maria-popamaria.blogspot.com/2012/05/mentorat-educational.html> (ultima accesare 13.06.2024)
2. Raymond Larissa, Flack Jill și Burrows Peter, A Reflective Guide to Mentoring and being a teacher-mentor, Early Childhood and School Education Group, Department of Education and Training Treasury Place, East Melbourne, Victoria 3002, February 2016, at http://www.education.vic.gov.au/Documents/school/teachers/profdev/Reflectiveguide_tomentoringschools.pdf; (ultima accesare 13.06.2024)

Mentoratul în școală

Văcărelu Andreea Ionelia

Școala Gimnazială „Inginer Gheorghe Pănculescu”, Vălenii de Munte

Noțiunea de mentorat, conform OME 6173/2022, reprezintă activitatea de îndrumare a elevilor și studenților pentru stagiile de pregătire practică pedagogică din formarea inițială și/sau a stagiului practic pedagogic necesar ocupării unei funcții didactice.

Profesorii mentor trebuie să îndeplinească mai multe condiții. Una dintre condițiile esențiale ale îndeplinirii calității de profesor mentor o reprezintă o bună formare profesională, reflectată prin obținerea gradelor didactice, participarea la cursuri de formare și perfecționare, activitatea didactică desfășurată.

În sens extins, mentoratul în domeniul educațional este o necesitate pentru optimizarea continuă a activității instructiv-educative derulate de profesori. Mentoratul reprezintă un proces educațional fundamental prin care profesorii ghidează și sprijină elevii în procesul lor de învățare și dezvoltare personală.

Profesorii care acționează ca mentori nu se limitează doar la pregătirea academică a elevilor, ci pot influența comportamentul, valorile și atitudinile acestora, contribuind la formarea lor ca indivizi responsabili și integri, pregătiți pentru viața de adult.

Rolul profesorului mentor este de a oferi elevilor un model de rol pozitiv. Elevii care beneficiază de sprijin personalizat și de ghidare sunt mai motivați și mai capabili să își atingă obiectivele educaționale. De asemenea, mentoratul ajută la dezvoltarea abilităților socio-emoționale, precum empatia, reziliența și gestionarea stresului.

Pentru a deveni mentori eficienți, profesorii trebuie să adopte anumite strategii și abordări. În primul rând, este important să dezvolte relații de încredere cu elevii. Acest lucru implică ascultarea activă, empatia și respectul reciproc. În al doilea rând, profesorii trebuie să fie disponibili și să ofere feedback constructiv. Elevii trebuie să simtă că pot apela la profesorii lor pentru sprijin și sfaturi, fără teama de a fi judecați. În al treilea rând, este esențial ca profesorii să fie modele de viață și de comportament. Aceștia trebuie să demonstreze prin propriul exemplu valorile și atitudinile pe care doresc să le cultive în elevii lor.

Consider că elevii care au mentori dezvoltă adesea o încredere mai mare în propriile forțe și o atitudine pozitivă față de învățare. De asemenea, aceștia au tendința de a dezvolta

abilități de rezolvare a problemelor și de luare a deciziilor, care le sunt utile pe tot parcursul vieții. Mentoratul poate reduce absenteismul și abandonul școlar, contribuind la o mai bună integrare a elevilor în mediul educațional.

Mentoratul în școală este o componentă esențială a procesului educațional, având capacitatea de a influența pozitiv dezvoltarea academică și personală a elevilor. Prin relații de încredere, sprijin continuu și exemplu personal, profesorii pot deveni mentori care inspiră și ghidează elevii pe drumul lor către succes.

În concluzie, rolul mentorului este complex și vital pentru dezvoltarea indivizilor. Investiția în mentorat este, astfel, o investiție în viitorul tinerilor și, implicit, în viitorul societății.

Bibliografie:

OME_6173. (2022). *Ordin privind constituirea Corpului național de profesori mentori în învățământul preuniversitar și înființarea Registrului național al profesorilor mentori din învățământul preuniversitar*. București.

Stan, C. (2020). *Mentorat și coaching în educație*. Presa Universitară Clujeană.

Mentorat în educație

Oprea Carmen Iolanda

Colegiul Național Pedagogic „Regina Maria,, Ploiesti

Consider că activitățile de mentorat sunt necesare pentru sprijinirea profesorilor debutanți. Profesorul mentor este cadrul didactic care are o foarte bună pregătire profesională, luând ca reper experiența acumulată până la obținerea gradului didactic I, pentru cadrele didactice titulare. Relația dintre mentor și debutant ar trebui să se bazeze mai întâi pe un suport-grilă, în baza căruia să se urmărească anumiți parametri, apoi pe un plan individualizat, în concordanță cu nevoile/dificultățile debutantului.

În primul rând, Mentorul oferă sprijin pe cele patru paliere: informațional, instrumental, evaluativ, emoțional. Pentru debutant, mentorul este o resursă informațională, facilitează înțelegerea diferențelor dintre cunoștințe, deprinderi, abilități și competențe, oferă

feedback în aprecierea calitativă și cea cantitativă, oferă sprijin și înțelegere pentru sporirea gradului de încredere a începătorului.

În al doilea rând, mentoratul eficient este un proces interactiv de relaționare și de îndrumare între mentorul-cel cu experiență, și începător, pentru dezvoltarea cunoștințelor și a aptitudinilor. Mentorul trebuie să dovedească o atitudine pozitivă, de susținere în promovarea colaborării colegiale, cu abilități interpersonale. Acesta alege și dezvoltă cea mai potrivită strategie individuală specifică debutantului, stabilind în munca în echipă acțiuni concrete în dezvoltarea celui inițiat : modalități de proiectare a activității didactice, acțiuni de realizare a activităților didactice, forme de evaluare a rezultatelor școlare, managementul clasei și al carierei, activități extracurriculare.

În concluzie, dezvoltarea profesională a unui debutant poate avea ca suport acțiuni de mentorat, dacă există și se implementează la nivel național un program concret de mentorat, și dacă selecția mentorilor ar avea la bază criterii obiective, propuse de către cât mai multe cadre didactice, atât pentru activități școlare cât și extrașcolare, atât pentru managementul carierei, cât și pentru managementul clasei.

Cuprins

MENTORAT, ȘCOALĂ, EDUCAȚIE	5
Prof. Bratu Ionela	5
MENTORATUL, DE LA TEORIE LA PRACTICĂ	6
Prof. Breazu Daniela Maria	6
Rolul mentorului	10
NAMOLOVAN ROXANA MARIA	10
Portretul unui bun mentor	11
prof. înv. Primar Chiru Georgiana Alina	11
Profesorul mentor	12
Prof. înv. preșc. Cîrstea Luiza	12
MENTORUL - Deschizătorul de drumuri	14
Constantinoiu Elena Verona	14
PORTRET DE DASCĂL – MENTOR ÎN EDUCAȚIE	15
Profesor învățământ preșcolar, Coțoapă Cristina-Mirela	15
Rolul profesorului mentor în școală	18
Înv. Dumitrică Doina	18
„Educația părinților în avantajul elevilor”	21
FLOREA CRISTINA	21
Mentoratul în cariera didactică	24
Georgescu Simona	24
Eseu mentorat	26
ILIE RUCSANDRA-ELENA	26
Învățăm continuu pentru a inspira pe alții O perspectivă personală privind rolul mentorului în educație	27
Lazăr Nicoleta	27
Mentoratul între teorie și practică	30
Marin Cerasela	30
ROLUL MENTORULUI	33
PROF. ÎNV. PREȘCOLAR MIHALCEA LARISA MARILENA	33
Analiză de impact asupra utilizării tehnologiei digitale, în activitatea la clasă, asupra rezultatelor școlare ale elevilor.	36

MOLDOVEANU FLORENȚA - MARIA	36
Mentorat – școală – profesor – lecții - învățare	37
PĂUNA LUMINIȚA	37
Mentorat, școală, profesor, lecții, învățare.....	39
Prof. Petre Mihaela Cristina	39
Mentoratul în sistemul educațional românesc.....	41
Popescu Florentina.....	41
Rolul mentorului la grădiniță	43
RIZEA CRISTINA GEORGIANA.....	43
MENTORUL SI ROLUL LUI.....	45
Prof. ȘERCĂIANU CRISTINA.....	45
MENTORUL, UN MODEL DE CONDUITĂ PROFESIONALĂ	46
prof. învă. primar Trică Arabela	46
Rolul profesorului mentor.....	49
TUDOSE ANDREEA-CATALINA.....	49
Mentoratul în școală.....	51
Văcărelu Andreea Ionelia.....	51
Mentorat în educație	52
Oprea Carmen Iolanda	52
Cuprins.....	54

